

410.ZENBAKIA-AZKOITIKO HERRI ALDIZKARIA-2021EKO EKAINA

MAXIXATZEN

ZENBAKI HONEKIN BATERA

+ GUKA ALDIZKARIA

FERNANDO TAPIA

UNIBERTSITATEA IPARRORRATZ

erreforma integralak

dica

URRATEGI
INTERIORISMO
tanto dentro

www.urrategiinteriorismo.com
Arrogetis 27 Arrixe 9
20600 Eibar 20730 Aspeito

4 logela - 2 bainugela - 157m²
Lau logeladun etxebizitza aparta
Aingeru Kalean

Salgai
245.000€

3 logela - 2 bainugela - 68m²
Etxebizitza ikusgarria
Burdinola Kalean

Salgai
255.000€

2 logela - 1 bainugela - 55m²
Eraberritutako atikoa Azkoitia
erdigunean

Salgai
130.000€

2 logela - 1 bainugela - 60m²
Herri erdigunean kokaturiko
etxebizitza eraberritua

Salgai
198.000€

3 logela - 1 bainugela - 68m²
Egoera onean dagoen etxebizitza
Txalonerrekan

Salgai
110.000€

3 logela - 1 bainugela - 75m²
Etxebizitza polita Atanotarren
Plazan

Salgai
140.000€

FASE BERRA SALGAI
IBAIONDO BERRI
Promozio berriko etxebizitzak

Salgai
Kontsultatu

AZKOR ETXEBIZITZAK SALGAI
TXALONERREKA
Promozio berriko etxebizitzak

Salgai
Kontsultatu

MAXIXATZEN 410

2021EKO EKAINA

AZALEKO ARGAZKIAREN EGILEA:
ANARTZ IZAGIRRE

Aurkibidea

5	Iritzia Aitziber Arzallus, <i>Lotsa</i>	19	Iritzi grafikoa Mikel Triviño
6	Hitz bitan Ane Etxeberria,
Zipren bizi da	20	Erreportajea <i>Karateken harrobia</i>
8	Izpiak eta hizkiak Aitor Goenaga,
<i>Eta orain eukalipto</i>	24	Zakelmari
10	Iritzia Juan Ramon Alberdi,
<i>Txertaketa</i>
Rina Cabeza, <i>Kontrol teknologikoa</i>
<i>pandemian</i>	26	Erretratua Leire Elguren,
Sarralle enpresako Marketin eta
Komunikazio arduraduna
12	Elkarrizketa Fernando Tapia,
Enlight proiektuaren arduraduna eta
EHUko ikasleen eta
enplegarritasunaren errektoreordea	30	Plazan bazan
18	Iritzia Kari Alberdi,
<i>Zuretzat ilargia lapurtuko nuke astero</i>	32	Erreportajea <i>Batzokiak 40 urte</i>
		38	Klik! <i>Gurpildun altxorak</i>
		44	Kultura Iñigo Antsorregi Diez,
<i>Irabazleeta</i>
		46	Euskara Aitor Arruti Rezabal,
<i>Arima salgai</i>
Bertsoa paperean

MAXIXATZEN

Argitaratzailea

Urolako Komunikazio Taldea
Koop. Elk.
Soreasu 1. 20730
AZPEITIA
943-85 36 17
maxixatzen@maxixatzen.eus
www.maxixatzen.eus

Erredaktoreburua:

Nerea Uranga
Erredaktore taldea:
Aitziber Arzallus
Andoni Elduaen Sorulaze
Anartz Izagirre
Nerea Uranga

Diseinu arduraduna:

Iñaki Martinez Albizu
Publizitate arduraduna:
Egoitz Azkoitia
Zenbaki honetako
kolaboratzaileak:
Aitor Goenaga
Juan Ramon Alberdi

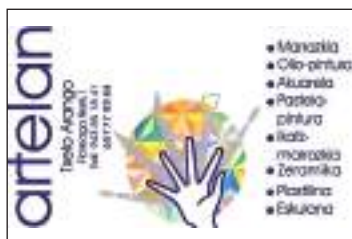
Rina Cabeza
Kari Alberdi
Mikel Triviño
Gorka Larrañaga
Iñigo Antsorregi Diez
Aitor Arruti Rezabal
Ugaitz Beristain

Inprimategia

Antza Inprimategia
(Lasarte-Oria)
Lege Gordailua:
SS-706/97
ISSN: 1137-8891
Tirada: 900 ale

PUBLIZITATEA

Lotsa

AITZIBER ARZALLUS

Pertsona baikorra nintzela uste nuen, baina agian oker nengoen. Txoko honetan idaztea tokatzen zaidan bakoitzean, mezu positiboren bat emateko intentzioarekin ekiten diot lanari. Baina saiata ere, ez zait ateratzen. Egia da azken asteotan aurrerapen itxurako urrats txiki batzuk egin ditugula, edo hori sinetsarazi digutela, itotzeko zori-zorian geundenean gerrikoa zulo bat lasaitu eta ahokada bat arnas hartzen utzita. Baina hau eta normaltasuna, zuria eta beltza.

Muga batzuk arindu dizkigute, beste erremediorik izan ez dutelako, eta arduraz jokatzeko eskatu digute, orain inoiz baino gehiago; egiteko geure buruagatik, edo besterik ez bada, gainontzeko herritarrei zor diegun errespetuagatik. Azken ahalegin bat, duela ia urte eta erdi irentsi gintuen zurrunbilotik burua ateratzen hasteko.

Eskatu bai, eta bueltan zer? Herritarrok ez ote ditugu merezi pandemia egoera eta baliabide publikoak arduraz kudeatzeko gai diren ordezkariak? Ez ote ditugu merezi errespetuz tratatuko gaituzten buruzagiak? Bai, noski; baina ez nuke esango zorte hori daukagunik, ez Jaurларitzen, ez hortik gorako erakundeetan. Bestela, begira txertoak direla-eta eskaintzen ari zaizkigun espektakulua. Konfiantza eman behar liguketenak, eztabaidan jo eta su, denen bistara. Bitartean, lehen dosia hartutako milaka herritar, hortxe, bigarrenik izango duten arrastorik gabe. Asteetako hausnarraldiaren ostean, adituek hartu dute erabakia: izango dute bigarrena, eta bakoitzak sar dezala nahi duena. Bejondeila!

Espektakuluez ari garela, ezin aipatu gabe utzi larunbat iluntzeetan ohiko bihurtzen ari diren poliziaren indar erakustaldiak. Azkoitiarrentzat eskusiban egin zuten otsailean, eta Azpeitikoan ere, baziren azkoitiarrak tartean. Badakit, bi kasuetan, zenbait gaztek arauak hautsi zituztela; esate baterako, kalean alkohola edan zutela. Eta gustatu ala ez, badakit ertzainek arauak betearazi behar zituztela, eta betetzen ez zituztenak zigortu. Baina ezinbesgekoa al da furgoneta blindatuetan eta *foam* jaurtigailuz hornituta joatea? Beharrezkoa al da gazteak jazarri, iraindu, jipoitu, zauritu eta atxilotzea? Ez al dago gauzak modu zibilizatuagoan egiterik? Ez ote genuke gazteak ulertzen saiatu eta haiekin malguagoak izan behar? Ez al da bidegabeta etxe batean hamabost lagun mozkortzeko elkartu ahal izatea, eta etxerik ez duten zortzi gazte kalean trago bat hartzen ari direlako zigortzea?

Adibideen zerrenda infinituraino luza nezake, baina ez dut egingo; nahikoak dira bi, lotsa sentitzeko. Lotsa, pandemia garaiotan herritarrei bidea erakutsi behar zietenak, askotan galdu-galdu eginda ikusi ditulako. Lotsa, herriarrei errespetu handiagoa zor dietelako. Eta lotsa, batez ere, geuk eman diegulako aginte makila. ■■■

**KONFIANTZA EMAN
BEHAR LIGUKETENAK
EZTABAIDAN
JO ETA SU,
DENEN BISTARA**

Ane Etxeberria: "Azkoitiarrek bezala, zipretarrek ere gustuko dituzte tabernak eta aisia"

TESTUA: ANARTZ IZAGIRRE

ARGAZKIA: ANE ETXEBERRIA

Zipreko Limassol hirian bizi da Ane Etxeberria (Azkoitia, 1994) joan zen urtetik. Enpresa bateko finantza departamentuan egiten du lan, eta momentuz han geratuko dela dio.

Hamar hilabete daramatzazu Zipren. Zer dela-eta joan zinen hara?

2019an Asian zehar bidaiatzen ibili ginen, eta handik bueltan pandemiak bete-betean harrapatu gintuen. Etxean bost hilabetez egon ondoren, finantza munduan lan aukera interesgarria sortu zitzaidan Zipreko Limassol hirian, eta bikotekidearekin hona etorri nintzen.

Nolakoa da zure eguneroko jarduna?

Astean zehar lanean pasatzen dut eguna; enpresa bateko finantza departamentuan egiten dut lan.

Lankideekin harreman ona dut, eta lanetik ateratakoan zerbait hartzeko geratzen gara hondartzako taberna batean. Beste batzuetan, berriz, kirola egiteko aprobetxatzen dut eguna.

Zer desberdintasun topatu dituzu azkoitiarren eta zipretarren artean?

Limassol hirian kanpotar ugari dago, eta ez dira zipretar asko ikusten. Gu, ordea, parte zaharrean bizi gara, eta gure bizilagunak zipretarrak dira. Eguna etxetik kanpo pasatzen dute horiek, eta gustuko dute edozein tokitan familiarekin eta lagunekin barbakoak egitea. Azkoitiarrek bezala, zipretarrek ere gustuko dituzte tabernak eta aisia.

Zer-nolako eragina izan du pandemiak bizi zaren inguruan?

Eragin handia izan du; alde batetik, turismotik bizi direlako, eta bestetik, tabernak itxita egon direlako lau hilabetez. Konfinamendu antzeko zerbait izan dugu, eta kalera ateratzeko SMS baten bitartez eskatu behar genuen horretarako baimena. Dena den, esan beharra dago hemen 20 urteko herritarrak txertatzen ari direla dagoeneko, eta antigeno testak dohainik egin ditzakeela edonork kalean zehar. *CoronaPass* izeneko txartela derrigorrezkoa da uhartean.

Uhartea bi zatitan banatuta dago 1974. urtetik. Gatazkarik antzematen al duzu inguruan?

Ez, tarteka hegazkin militarrek ikusten dira, baina normalean, ezer ez. Koronabirusa tarteko, ez dut izan aukerarik Nikosian dagoen muga zeharkatzeko eta uhartearen alde turkiarrera pasatzeko. Ea aurtengo udan egiten dudan.

Greziera eta turkiera hitz egiten dira herrialdean. Izan al duzu hizkuntza horietakoren bat ikasteko abagunerik?

Turkiera uhartearen zati txiki batean hitz egiten dute; greziera, aldiz, ia irla guztian. Alfabeto desberdina du grezierak, eta zaila egiten ari zait ikastea. Justuko hitzak ikasi ditut: *Yásasek* kaixo esan nahi du, *Kalimerak* egun on, *Efjaristók* eskerrik asko.

Zipren zaudenetik izan al duzu ingurua ezagutzeko aukerarik?

Hemen ia 11 hilabete daramatzadan arren, konfinamendua dela-eta ez dut ingurua ikusteko aukera handirik izan. Limassolen eta inguruko mendietan nahiz hondartzetan, Pafosen, Ayia Napan, Protarasen eta mendi aldean izan gara utzi digutenean.

Hor topatu duzun zerk harritu zaitu gehien?

Ez nuen Zipre horrelakoa izango zenik espero. Hondartza eta mendi altuak topa ditzakezu, eta eskiatzeko pistak ere baditu. Egutero eta orduro dabil jendea kalean, tabernetan, hondartzan... Mundu osoko jende gazte ugari dago, gainera. Askok gustatzen zait hemengo giroa.

Ba al dago Zipren gustuko ez duzun ezer?

Zerbitzu publikoak ez dira onak; makalak dira, eta ikustekoa da nolakoak diren ospitale publikoak... Hala ere, behar izan dugunetan, ondo tratatu gaituzte.

Herriminik sentitu al duzu hilabete hauetan guztietan?

Bai, asko. Gabonen inguruan, batez ere, sentibera jartzen gara denok. Aurten izan da Gabonak etxetik kanpo pasatu ditudan lehen aldia; desberdina izan da, baina ondo pasatu dugu.

Ba al duzu Azkoitira bueltatzeko intentziorik?

Bai, noski. Momentuz, ordea, bisitan joango naiz. Dena den, han bezala inon ez da egoten! ■■■

eta orain eukalipto

ARGAZKIAK ETA TESTUA: AITOR GOENAGA

Txertaketa

Sarritan pentsatu izan dut shaurtzaroko gogorapenek udara usaina izaten dutela. Apika, gure oroimen selektiboak urtaro horretako une atseginetara eramaten gaituelako: oporraldi luze bezain zoragarriak, non egun denek abentura kutsua izaten zuten. Horietako bat, Matadeixen jazotzen zen. Egun, zentro soziokulturala den eraikinean, eta herriko bi pertsonaia karakteristikoren bizitokia izan aurretik, izenaren zeregina betetzeko propio eraikitako eraikin horretan herriko txakur denei txertoa jartzen zitzairen. Eta han biltzen ginen gu, haur kuadrilla, urteroko ikuskizun kitzikagarriari so.

Txakur horiek kaleko etxeetatik, inguruko txaboletatik, eta noski, baserri guztietatik iristen ziren. Beren jabeen urratsei

jarraiki, banaka, edota taldetxoak osatuz, Matadeiko ingurunea mukurutzen zuten. Batzuk, urrutikoak zirelako edo, ez genituen ezagutzen. Beste asko, oster, bai: lagunaren txakurtxo jostariak, atari-txakur gogorak, sagar-lapurreta galarazitako txakur zaunkari bizkorak... Oso ezberdinak izanagatik, denei nabaritzen zitzairen beldurrak edo kezkak sortarazitako ezinegona. Eta guk gozatu egiten genuen, hain txakur "gogortzat" genituenak, azken finean, koldar hutsak zirela baieztatzean: "Mundua irentsiko zuela dirudizian eta txerto koxkor batekin beldurtu duk".

Denbora igaro da eta, beste gauza batzuen artean, ikasi dut txakurren usaimen ahalmena gizakiarena baino handiagoa dela. Usaimenaren zelula kopuru ugariagoei, garunak

jasotako informazioa prozesatzeko gaitasuna batuz gero, milaka aldiz garatuagoa. Guk ikusi edo hauteman ezin ditugun gauza askotaz jabetzen dira. Hitz gutxitan esanda, informazio bide garrantzitsua da haien zati sudurra. Datu hori kontuan hartuta, eta berriro Matadeiko kontuetara itzuliz, garai hartan, bertan hiltzen ziren herriko abere guztiak, eta arestian aipatutako udara usain gozoaren oso bestelakoa hedatzen zen: hildako ganadua-ren odol eta erraien kirats mingotsa. Tarteka jaurtitako ur-parrastadek inolaz ere ezabatu ezinekoa. Pentsa, guretzat hain higuinagarria bazen, zer informazio helaraziko ote zien txertatzeko bildutako txakurrei?

Alabaina, denbora kontua izan da gizakiok ere txertaketa

HAUXE BAI JENEROA!

ERREMATEA

RINA CABEZA

Kontrol teknologikoa pandemian

Pandemia garaian hainbat aplikazio berri merkaturatu dira; kasuak kasu, koronabirusaren agerpenarekin garatutakoak. Horiek, smartphoneen GPS sistemari esker, langileriaren mugimenduen gaineko kontrola ekarri dute. Software horien jabeek edota horietan inbertitu duten agente kapitalistek mugimenduen geolokalizatzeko eta monitorizatzeko aukera dute.

Teknologia horiek mundu mailako hainbat herrialdetan gero eta garatuagoak daude, biometria –ezaugarri edota mugimendu fisikoen bidez, pertsonak identifikatzeko teknologia– inplementatuz, kameren bidez, norbanakoak masiboki identifikatzeko aukera dute. Euskal Herrian, horrelako teknologiak garatzeko 1,5 milioi euro inguru inbertitu zituzten 2019. urtean.

Beraz, argi dugu teknologia horien garapenari esker, agente kapitalistek langileriaren eguneroko bizitza kontrolatzeko aukera dutela. Aurpegi-azterketa inplementatu duten teknologiak, gure mugimenduen geolokalizatzeko teknologiak –gehi norekin eta non egon garen jakiteko teknologiak– langileriaren eguneroko ogia izatera pasatuko dira, dagoeneko ez badira. ■

masiboaren atakan jartzearena. COVID-19aren oldarra geratzeko txertatu beharra daukagu eta Matadeixen biltzen ziren txakurren trantzeaz gogoratu naiz, pertsonok ere, jasotako informazioaren arabera jarri dugula jabetuz. Ildo horretan, txertoei buruz iristen zaizkigun berriak orotarikoak dira: batak tronboak eragiten dituela, bestea ez dela segurua, halakoa oraindik aski ikertu gabe dagoela. Eta gu belarriak zut gaude. Haatik, gaixotasunaren arriskua okerragoa ei da: etxe barruko itxialdiaren isolamendua, ospitaleko botika usaina, errausketa-labeen kea. Informazioa etengabea da, are gehiago, informazio gaindosia dugu, eta txertoaren mirariaren aiduru bizi gara.

Halaber, txertoaren kontuak beste errealitate bat aurpegiaratu

digu: Lehen Mundukoak izan arren, ez garela lehen lerrokoak, eta neurri batean bederen, diruak osasuna ere eros dezakeela. Beste herrialde batzuek txerto gehiago dituzte, txertaketa prozedura eraginkorragoa, eta gu haiei so bizi gara. Nahiz eta munduko zenbait tokitan, gurean baino askoz egoera larriagoan egon. Kapitala, sugaren pozoien antzekoa da: bera defendatzeko adina balio du besteei erasotzeko. Kasu honetan, txertoaren sastada ukatu edo atzeratuz.

Arestian ez dut aipatu, baina Matadeixen txakurrei jartzen zitzaizen txertoa "Amorruaren" aurkakoa zen. Ea guri ipintzen digutenak, dagoeneko ongi baino hobeto barneratuta dugun amorrazioa baretzeko balio duen. ■

"Ez dago kalitatezko irakaskuntzarik ikerkuntzarik gabe"

FERNANDO TAPIA, ENLIGHT PROIEKTUAREN ARDURADUNA ETA EHUKO IKASLEEN ETA ENPLEGAGARRITASUNAREN ERREKTOREORDEA

Urteak daramatza Fernando Tapia azkoitiarrak Euskal Herriko Unibertsitatean lanean. Zuzenbideko ikaslea izan zen, fakultate bereko irakasle ondoren, eta kudeaketan dihardu orain, besteak beste. Tapiak adierazi duenez ez du bere burua "unibertsitatetik kanpo" ikusten, eta argi du "unibertsitarioa" dela.

Testua: **Anartz Izagirre**. Argazkiak: **Anartz Izagirre eta utzitakoak**.

Aditua eta aritua da Fernando Tapia (Azkoitia, 1969) unibertsitateko irakaskuntzan eta ikerkuntzan. Pilotarien familiakoa izatez, urte luzez pilota federazioetan ere kolaboratu izan du, baina bestelako norabidea hartu zuen ikasketak aukeratzera. Gaur egun, kudeaketa du lanbide, eta unibertsitatetik kanpo ere landu zuen bide hori duela urte batzuk, Gipuzkoako Foru Aldundian, hain justu. Egiten duena egiten duela, pasioz bizi du Tapiak bere lana.

Azkoitian egin zenituen zure bizitzako lehen urteak. Nolakoa izan zen zure haurtzaroa?

Oso haurtzaro alaia izan nuen. Oroitzapen oso politak ditut Baztarrikaldean. Niretzat oso leku garrantzitsua izan zen hura; izan ere, nire aita bertan hazitakoa zen eta nire kuadrilla ere hangoa da. Bestalde, esku pilotak eragin handia izan du nire bizitzan; frontoietan hazitako umea izan nintzen, nire aita pilotari oso ezaguna baitzen, eta Euskal Herri osoan zehar bueltaka ibili ginen

harekin. Askok gogoratzen ditut Floreaga ikastetxean ikasle izan nintzen garaiko kontuak ere.

Pilotarien familian hazi arren, oso bestelako ogibidea aukeratu zenuen. Hain zuzen ere, Zuzenbidean lizentziatu zinen.

Gure bizitzan bidegurutze askorekin egiten dugu topo, eta askotan ez dugu helburu batera zuzenean jotzen. Dena den, lehenago edo beranduago ailegatu beharreko lekura iristen gara. 14-15 urte nituenetik Filosofia ikasi nahi nuela esaten nuen; izan ere, asko gustatzen zitzaidan gai hori, eta gainera, irakurzale amorratua nintzen. Hala eta guztiz, gurasoek eta ingurukoek esaten zidaten Filosofia ikasten banuen ez nuela etorkizun oparorik izango, eta azkenean, Zuzenbidea ikasteko hautua egin nuen. Lizentziaturako bigarren urtean deskubritu nuen Zuzenbidearen Filosofia ikasgaia, eta asko gustatu zitzaidan alor hori. Lizentziatu ostean, Zuzenbidearen Soziologiako nazioarteko masterra egin nuen, eta ondoren, doktoretza. 1997. urtean

Oteiza frontoien inaugurazio ekitaldian, Joxe Joan Gonzalez Txabarri Diputatu Nagusiarekin (2006ko azaroa).

EHUren eta Bordeleko Unibertsitatearen arteko Mugazgaidiko Campusaren ekitaldi bat irekitzen (2019ko azaroa).

lortu nuen irakasle izatea, eta urte batzuk geroago, irakasle plaza lortu nuen unibertsitatean. **Argi al zenuen unibertsitatean jarraitu nahi zenuela?** Bai. Niri irakaskuntza ikaragarri gustatzen zait, eta disfrutatu egiten dut klaseak ematen. Izan ere, gazteekin lan egiteko aukera ematen dizu, eta dakizun hori besteei transmititzea oso aberasgarria da. Bestetik, ikerkuntza ere asko gustatzen zait; uste dut dozentziaren oinarria ikerkuntza dela, ikasleei zer irakatsi izan behar

duzulako. Ikertalde batean sartuta nago, eta ikasten dudana besteei irakasten saiatzen naiz. Horrez gain, unibertsitateko kudeaketa ere oso gustuko dut; Euskal Herriko Unibertsitatea bezalako erakunde handi bat aurrera eramatea eta berau kudeatzea erronka itzelak dira. EHUK asko eman dit, bertan daramatzat 25 urte irakasle, eta aurretik beste hainbat urtez izan nintzen ikasle. Uste dut nik ere zerbait zor diodala EHUri, eta kudeaketaren bitartez erakundeari ekarpen txiki bat egiten saiatzen naiz.

2003an, berri, politikarako jauzia egin zenuen. Gipuzkoako Foru Aldundiko Gizarte eta Harremanetarako diputatua izan zinen Eusko Alkartasunatik. Nola gogoratzen duzu garai hura?

Erronka latza izan zen. Zuzenbide fakultateko irakaslea nintzen orduan, eta oso gustura nengoen egiten nuen lanarekin. Garai hartan Eusko Alkartasunan afiliatuta nengoen, eta alderdiko bizitzan parte hartzen nuen. Iñaki Galdosek diputatu izateko proposamena egin zidan, eta onartu egin nuen. Ezaguna nintzen garai hartan; izan ere, Euskadiko nahiz Gipuzkoako pilota federazioetan kolaboratzen nuen. Beraz, kirol munduarekin banuen lotura, eta Galdosek kirol diputatua izateko aukera egin zidan; alor horretaz gain, beste hainbat gai ere barnebiltzen zituen departamentu horrek. Lau urte oso aberasgarriak izan ziren diputaziokoak, eta erakundearen barne-antolaketa ezagutu nuen, arauak nola egiten diren, foru gobernu batek nola funtzionatzen duen... Gaztea nintzen orduan, 33 urte nituen, eta gogoratzen dudana da asko ikasi nuela postu horretan. Gaur egun ere baliagarri zaizkit orduan ikasitakoak.

Lau urteren ostean politika uztea erabaki zenuen. Zergatik?

Asko gustatzen zait politika, eta errealitate politikoaren behatzaile sutsua naiz, baina oso argi nuen unibertsitatea zela nire eremu naturala eta hara itzuliko nintzela. Gainera, nire buruari esan nion Foru Aldundian ez nituela lau urte baino gehiago egingo; izan ere, iruditzen zitzaidan zortzi urte unibertsitatetik kanpo egin eta gero asko kostatuko zitzaidalda berriro hara itzultzea. Horregatik, Gizarte eta Harremanetako departamentuan lau urte egin eta gero, EHUra bueltatzea erabaki nuen, eta doktoretza tesia egin nuen. Ez naiz erabaki horretaz sekula damutu, esperientzia ederra izan baitzen eta asko ikasi bainuen. Unibertsitariora naiz, eta argi daukat hau dela nire lekua.

Julianategi EHuko Gipuzkoako campuseko egoitzako bere bulegoan.

**"EHU BEZALAKO ERAKUNDE HANDI
BAT AURRERA ERAMATEA ETA BERAU
KUDEATZEA ERRONKA ITZELAK DIRA"**

**"ENLIGHT OSATZEN DUTEN
BEDERATZI UNIBERTSITATEETATIK
SEI 500 ONENEN ARTEAN DAUDE"**

**"OSASUN KRISIAK MUGIKORTASUN
BIRTUALAREN ONURAK ZEINTZUK
DIREN IKUSARAZI DIGU"**

la hogeit urte geroago, nola ikusten duzu orduko egoera?

Ikuspuntu ezberdina dut orain. Izan ere, ez da gauza bera diputatu nintzenean barrutik ikusten nuena edo orain kanpotik ikusten dudana. Dena den, gauzak asko aldatu direla iruditzen zait, eta gizartea ere asko aldatu da. Egun, zorionez, egoera politikoa normalizatuta dago; ni diputatu nintzenean, ezker abertzaleko alderdia legez kanpo zegoen. Politika egiteko bestelako aukerak daude orain, eta politikatik kanpo utzi zituztenek bueltatzeko aukera izan dute. Nik kudeatu nituen gaien inguruan, berriz, iruditzen zait euskara alorrean aurrera egin dugula, baina adituen diagnostikoak aintzat hartuta, iruditzen zait lehen espero ez genituen beste arazo batzuk ditugula orain; esaterako, euskararen erabilera. Kirolari dagokionez, berriz, Gipuzkoan dugun kirol maila eta aniztasuna ikaragarriak iruditzen zaizkit; punta-puntako kirolariak ditugu. Horrez gain, mugaz gaindiko agentziaren kudeatzailea ere izan nintzen, eta eskarmentu handia jaso nuen lankidetzaren alorrean. Hori oso baliagarria zait gaur egun ere, mugaz gaindiko lankidetzaren inguruan bainabil lanean.

Orain, berriz, Euskal Herriko Unibertsitatea partaide den Enlight proiektuko arduraduna zara. Nola hartu duzu erronka?

Hasieratik ibili naiz Enlight proiektuaren prestakuntzan lanean; egitasmoa posible izateko lan handia egin genuen, gainerako zortzi unibertsitateekin harremanetan jartzen, proiektuak prestatzen... Europako batzordeak proiektua hautatu zuen, eta orduan, gure lana proiektua martxan jartzea izan da. 2020ko uztailan aukeratu zuten Enlight, baina urtebete lehenago hasi ginen egun proiektuko bazkide direnekin harremanetan jartzen. Proiektuak bide luzea du aurretik, eta mardula izan da orain arte egindako lan guztia.

Europako bederatzi unibertsitatek osatzen duzue partzuergoa. Zein dira erakunde horien berezitasunak?

Komunean duguna da unibertsitate guztiak direla publikoak eta generalistak; hau da, jakintza alor guztietan egiten dugu lan, eta jakintza alor guztietako formakuntza eskaintzen dugu. Horrez gain, intentsiboak gara ikerkuntzan, eta hori da irakaskuntzarekin batera gure misio nagusienetakoa. Ikerketen bitartez ezagutza sortuz gero, ikasitako hori gainontzekoei helarazi diezaiokegu, eta alderdi horretan, Enlighten parte hartzen duten unibertsitateak bikainak dira.

Shangaiko rankingari erreparatzen badiogu, Enlight osatzen duten bederatzi unibertsitateetatik sei 500 onenen artean daude 20.000 unibertsitateetatik; gainera, Ghenteko, Uppsalako eta Groningeneko unibertsitateak ehun onenen artean kokatuta daude. Zerrenda horrek erakusten du Enlighteko partaideek zer-nolako maila duten, eta hori da batzen gaituena. Beste alor batzuei erreparatuta, berriz, oso unibertsitate ezberdinak gara, geografikoko anitzak eta eleanitzak; gure aliantza honetan, guztira, 11 hizkuntza hitz egiten dira. Hori guztia aberasgarritasun moduan ikusten dugu.

Zeintzuk dira programa horrek EHUKo ikasleei ekarriko dizkien onurak?

Proiektu honen helburu nagusia da bederatziko unibertsitateen hezkuntzako agenda partekatua gauzatzeko; beraz, hezkuntzan zentratutako proiektua da. Oinarrian bost erronka enblematiko ditugu: digitalizazioa, osasuna eta ongizatea, klima aldaketa, energia eta ekonomia zirkularra eta berdintasuna. Programa honen bitartez lortu nahi duguna da ikasleek eginez ikastea; beraz, formakuntza proiektuak lotuta egongo dira mundu errealeko arazoekin. Metodologia berritzaileak sortu nahi ditugu erronka horietan oinarrituta, eta ikasleak trebatu nahi ditugu etorkizuneko erronkei aurre egiteko gai izan daitezen; esaterako, trantsizio demografikoari, digitalari eta ekologikoari. Horrek guztiak unibertsitateen arteko mugikortasuna areagotzea ekarriko du, orain arte imajinatu ez dugun moduan. Hau da, orain arte ezagutu dugun eredu mugikortasun klasikoa izan da, lauhileko batekoa edo urtebetekoa, eta normalean hirugarren mailatik gorako ikasleei zuzendurik egoten zen. Orain, ordea, berrikuntza da askotariko mugikortasun ereduak sortuko ditugula: laburrak, hamar egunekoak, 30 egunekoak... Gainera, mugikortasun fisikoa ez ezik birtuala ere sustatu nahi dugu, baita bien uztarketa ere, blended deiturikoa. Beraz, Enlightekin lehen mailako ikasle batek ere mugikortasun esperientzia bizi ahal izango du, eta horrek mugikortasun kopurua biderkatzea ekarriko du.

Pandemiak areagotu egin ditu harreman birtualak.

Bai. Lehen, nire kasuan, hainbat bilera fisiko egiten nituen Madrilan eta Bruselan. Ordubeteko bilerak izaten ziren horiek, eta hegazkina hartu behar izaten nuen hara joateko. Orain, ordea, ohartu gara ez dela beharrezkoa horrela ibiltzea, eta gainera, ez dela ekologikoa. Mugikortasun birtuala pandemia hasi aurretik ere sustatu nahi

genuen, ikusten baikenuen aukera egokia zela mugikortasun fisikoa eta birtuala uztartzea. Hemendik aurrera, EHUKo ikasle batek aukera izango du Groningeneko Unibertsitateak eskaintzen duen hezkuntza programa batean parte hartzeko, etxetik, eta horrek jarraipen fisikoa ere izan ahalko du. Osasun krisiak mugikortasun birtualaren onurak zeintzuk diren ikusarazi digu, eta pandemiari existitu ez balitz, beharbada jendeak ez zukeen hain ondo ulertuko kontu hori. Presentzialtasuna oso garrantzitsua iruditzen zait edozertarako, eta ez nuke ezergatik aldatuko, baina argi gelditu da eremu birtualarekin uztartzea ere osagarri ezin hobe izan daitekeela.

Nolako da programa horretan parte hartuko duten pertsonen profila?

Ikasleek ez ezik administrazioako eta zerbitzuetako langileek nahiz irakasle ikertzaileek ere parte hartu ahal izango dute Enlighten. Are gehiago, proiektu hau haiek ere bertan parte hartzeko pentsatuta dago; beraz, profil horien mugikortasuna areagotu egingo da. Urte batzuk barra oso naturala izango da mugikortasuna.

Ikerketa alorra da bederatziko unibertsitate horiek komunean duzuen beste ezaugarrietako bat. Nolako da EHUKo ikerketa arloaren egoera?

EHUn 300 ikertalde kontsolidatu ditugu gaur egun, eta horien lana erkidego osoan egiten den ikerketaren %65-70 ingurukoa da. Horrek gure ikerkuntzaren tamainaren ikuspegia ematen digu. Esango nuke EHUKo ikerketaren osasuna eta egoera oso ona dela. Ikerketen emaitzak, gainera, transferitu egiten ditugu; hau da, gizarteratu egiten dira, eta gizarte eragileek emaitza horiek baliatu egiten dituzte beren jardueretarako. Gure misioa irakaskuntza da, baina ez dago kalitatezko irakaskuntzarik kalitatezko ikerkuntzarik gabe; izan ere, ikerkuntzaren bitartez ezagutza sortzen duzu ikasgeletara eramateko. Nik ez dut imajinatzen ikerketarik gabe unibertsitaterik.

Bestalde, EHUKo enplegarritasunaren errektoreordea ere bazara. Zer diote alor horretako azken txostenek?

Lanbiderekin 2017-2018 ikasturtean gradua amaitu zuten ikasleen enplegarritasunaren azterketa egiten ari gara, eta datu horiek erakusten digute ikasleen %90 baino gehiago lanean hasten dela hiru urteren buruan. Alor batzuetan ez dago ia langabeziarik, esaterako, ingeniariaritzan. Eremu horretan ez dago arazorik lana topatzeko, eta gainera, arazoak egoten dira lanpostu guztiak betetzeko. Sarritan entzuten da unibertsitariok

Zuzenbide Fakultateko Epaiketa Aretoan eskolak ematen (2011ko maiatza).

arazoak izaten dituztela lana topatzerakoan, baina datuek ez digute horrelakorik erakusten. Gainera, azken urteetan hainbat tresna garatu ditugu ikasleen enplegarritasuna hobetzeko; adibidez, enplegu guneak.

Lana topatzerakoan desberdintasun handia al dago gradu batzuetatik besteetara?

Bai. Enplegu foroak egiten ditugunean enpresei lan eskaintza aktiboak ekartzeko eskatzen diegu. Alor batzuetan behar handia dagoela ikusten dugu, batez ere STEM [Zientzia, Teknologia, Ingeniaritza eta Matematika] titulazioetan. Halere, erronka latzak ditugu eremu horretan emakumeen laneratzeari dagokionean; esfortzu handia ari gara egiten emakumeek eremu horretara jo dezaten.

Zer ekarpen egin diezaioke Enlightek enplegarritasunari?

Enlighten jaso ahal izango diren gaitasunak oso baloratuak izango dira enpresetan. Izan ere, gaur egun enpresek garrantzi handia ematen diote

lidertzari, ekintzailetasunari eta inguru eleanitzean lan egiteko gaitasunari. Horrez gain, mugikortasun esperientziak ere asko baloratzen dituzte. Enlightek hori guztia eskaintzen du.

Zeintzuk dira Fernando Tapiaren etorkizuneko asmoak eta erronkak?

Nire asmoa unibertsitatean jarraitzea da. Orain kudeaketan nabil, eta hau amaitutakoan fakultatera itzuliko naiz irakaskuntzan eta ikerkuntzan jardutera. Erronkei dagokienez, momentu honetan errektoreorde moduan hainbat erronka ditut esku artean. Izan ere, Enlightez gain, beste proiektu bat onartu digute, Enlight Rise izenekoa. Proiektu horrek bereziki ikerkuntza du ardatz, eta egitasmoko partaideak Enlighteko berberak dira. Bestalde, ekintzailetzan oinarritutako hirugarren proiektu bat ere badugu esku artean. Gauza bat segurua da, ez dudala aspertzeko denborarik izango. Eremu pertsonalean, berriz, nire asmoa familiaz gozatzea da, eta noizean behin Azkoitira joatea ere bai. ■

Zuretzat ilargia lapurtuko nuke astero

KARI ALBERDI

Ilargirik lapurtu duten ez dakit baina Ken Zazpi taldearen kanta famatuak hainbat eta hainbat bihotz lapurtu ditu urteetan zehar. Erromantizismoaren gailurretik hain gertu eta errealtatetik hain urrun dirudien esaldi hau euskal musikaren ikurretako bat bilakatu da.

Gernikako taldeak abestia kaleratu zuenetik, ez dira gutxi izan egin diren bertsioak, katalanezko *La Llunatik* hasi eta "zuretzat Eroskia lapurtuko nuke gauero" zioen *Wazemank* saioaren parodiarraino. Legez kanpoko praktiketara bultzatzea ez bada ere nire asmoa, lehen lerro hauetan dagoeneko datorren baieztapena egin beharrean nago: aldeztarazagoa da supermerkatua gauero ostea, satelitera gerturatzea baino.

Itxaron, zer da satellite bat? Eta zer da Ilargia? Zergatik erabili euskal musika zientzia azaltzeko? Eta zientzia euskal musika azaltzeko? Batzuetan atea itxita egon delako eta besteetan giltza aurkitzeko gai izan ez garelako, zientziaren eta herriaren arteko atea harresi bilakatu direla dirudi sarritan. Zientzia komunikatzaileon lana bi aldean arteko zubia eraikitzean datza, eta neuk euskal kantetan aurkitu ditut nire lanabesak. Oinarritik abiatuta, distantziak moztan saiatuko naiz datozen lerroetan, Eñaut Elorrietaren etxearen eta Ilargiaren arteko

ibilbidea baino motzagoa izatera irits daitekeela amestuz.

Euskal mitologian hain aipagarria den Ilargia dugu gaur aztergai. Horrela deitzen da Lurraren satellite natural bakarra. *Satelitea*, handiagoa den zeruko gorputz natural baten inguruan ibilbide bat egiten duen zeruko gorputza. Zeruko gorputz naturalak izendatzeko *astro* hitza erabiliko dugu hemendik aurrera, eta inguruan ibilbide bat egiteari *orbitatzea* deituko diogu. Beraz, Ilargia Lurraren satellitea bada eta bere inguruan orbitatzen badu, bera baino txikiagoa izango da, ezta? Halaxe da. Ilargiaren batez besteko diametroa lau aldiz txikiagoa da, gutxi gorabehera, Lurrarenarekin alderatuta. Txikiagoa izateak ez du esan nahi txikia denik, hori aldamenen konparatzeko jartzen dugunaren arabera baita.

Lurretik modu ezberdinetan ikus dezakegu gure astroa eta itxura aldatzen duen denbora tarte hauek *aldi* izena hartzen dute: ilberri, ilgora, ilbete eta ilbehera. Aldi bakoitzean ikusi dezakegun zatia Eguzkiak argizatutakoa izango da eta denbora neurtzeko erabili izan dira antzinatik, egutegiak sortzeko erabiltzeraino. Horrez gain, Ilargiaren grabitazioaren eraginak itsasoetako mareak sortzen ditu, grabitazioa masadun gorputzen arteko erakarpena izanik.

Hau da hau abantaila pila opari bakarerrako! Ilargia kondaira eta ikerketa astronomiko ugarien

ardatz nagusia izan da mendeetan zehar, gizakiaren gertaera historiko ugari idazteraino. Neil Armstrong-ek ontzitik irten eta ilargiratu zenean bota zuen esaldia gogoratzen? "Pauso txikia da gizakiarentzat, jauzi ikaragarria gizadiarentzat". Gauero Ilargia lapurtzekotan bagara, pauso txiki mordo bat eman beharko ditugu.

Izan ere, Lurraren eta Ilargiaren arteko distantzia 384.000 kilometrotakoa dela neurtu da, hor nonbait. Beste zenbaki batzuetan esanda, 7.111 Zazpi Kurutze mendi martxa. Ez naiz, dirudienez, bidaia honen iraupenaren inguruan galderak egin izan dituen lehena. Rhett Allain fisikariak 2019. urtean egindako ikerketa baten arabera, Lurretik Ilargira doan bidea bizikletaz egingo bagenu, bederatzi hilabetetan bertan izango ginela ondorioztatu zuen.

Gure misiorako garraio azkarrenak (eta aproposenak) ditugula suposatuko dugu gaurkoan. Espazio-ontzi bat, alegia. Dagoeneko egin diren bidai espazialen datuen arabera, hiru bat egun iraungo zuen gure etxetik sateliteraino doan bidaiak eta beste hiru beharko genituzke itzultzeko.

Informazio honekin guztiarekin, hain erromantikoa ez den baina errealtatetik gertuxeago dagoen aldaketa bat proposatzekotan nator gaurkoan Elorrietari: *Zuretzat ilargia lapurtuko nuke astero.* ■

ZAHARRAK BERRI

Kareteken harrobia

30 urtetik gorako ibilbidea du Azkoitiko Anaitasuna Kanku karate eskolak. Bada zerbait. Juan Murillo eta Rita Juaristi dira eskolaren gidariak eta "oso gustura" daude egin duten bidearekin. Ume ezagutu zituzten haiek eramaten dituzte gaur beren seme-alabak eskolara, eta hori "harro" egoteko modukoa dela uste dute. Ehundik gora ikasle dituzte egun, azkoitiarrak eta kanpokoak.

Testua: **Aitziber Arzallus.**
Argazkiak: **Aitziber Arzallus**
eta **utzitakoak.**

Gustatu ala ez, pilota, futbola eta saskibaloia dira Azkoitian gehien praktikatzen diren kirolak. Baina horrek ez du esan nahi beste kirolik egiten ez denik. Entzute eta oihartzun txikiagoa izan arren, herrian badira urteetako ibilia duten eta kirolari finak hezi dituzten beste eskola batzuk. Horietako bat da Anaitasuna Kanku karate eskola, "eskualdeko eskola onenetakoa ez ezik, baita Euskal Herriko onenetakoa ere", Juan Murilloren (1958, Rio de Lora, Sevilla, Espainia) hitzetan. Rita Juaristik (Azkoitia, 1958) eta biek gidatzen dute Azkoitiko karate eskola.

Duela 32 urte karatea zer zen inork gutxi zekien Azkoitian. Murillo, ordurako, irakasle zebilen Eibarren. "Jesus Arrizabalaga izan zen nirekin harremanetan jarri zena, Azkoitiko Udaleko Kultura eta Kirol arduraduna. Zubiaurre kiroldegia inauguratu berri zutela eta, karate eskola batzuk ematera etortzeko eskatu zidan, proba gisa". Murillok baiezkota eman zion eta 1989ko maiatzean ekin zion eskolei.

"Helduentzako eskolekin hasi nintzen, arrakasta handirik gabe, sei edo zazpi lagunek bakarrik eman baitzuten izena", gogoratu du.

Juaristi zen ikasle haietako bat, kirolzalea bai, baina sekula karatean ibili gabea. "Karate eskolak iragartzen zituen kartel bat ikusi nuen kiroldegian. Karateaz ez nekien ezer, ezta irakaslea nor izango zen ere, baina izena ematea erabaki nuen". Ordurako bazituen 32 urte eta bi ume. "Probatu eta gustatu egin zitzaidan, ikaragarri gustatu ere. Ez dakit zer duen horrenbeste katigatzen duena, baina ni behintzat erabat harrapatu ninduen. Hango diziplina, zuzentasuna,

errespetua...". Hain justu, horiek dira karatearen oinarritzko zutabeetako batzuk. "Bost zutabe ditu", zehaztu du Murillok: "Nortasunaren heziketa, zuzentasuna, ahalegina eta iraunkortasuna, besteenganako errespetua eta indarkeria erreprimitzea. Balio horiek guztiak bizitzako alor guztietan ezar daitezke".

Ikasturte hura bukatzean, Azkoitiko eskolekin ez jarraitzea erabaki zuen Murillok, eta halaxe adierazi zion Arrizabalagari. "Eibarren bizi nintzen, artean Azkarateko bide berria egin gabe zegoen, eta ez zitzaidan eroso egiten sei laguni eskolak emateagatik Azkoitira etortzea". Arrizabalagak, ordea, ez zuen amore eman nahi, eta hurrengo ikasturtean umeeekin proba egitea proposatu zion. "Hura ustekabea hartu nuena irailean: ume piloa azaldu zen". Murillok ez ezik, Juaristik ere aitortu du "poz ederra" hartu zuela eskolekin jarraituko zutela jakin zuenean. Halaxe ekin zioten bideari, poliki baina tinko.

Pausoz pauso

Murillo bazen nor karatean, gazterik hasi baitzen praktikatzen; Juaristi, berriz, hasiberria. "Pixkanaka-pixkanaka, aurrera eta aurrera, graduetan gora egiten joan nintzen eta gaur arte". Gaur, Laugarren Danaren jabe da, Euskal Karate Federazioak emandako entrenatzaile titulua du eta Espainiako B mailako arbitroa da. Murillok, ostera, Zazpigarren Dana du, Espainiako Karate Federazioak emandako entrenatzaile titulua, eta Euskal Karate Federazioko Graduen Epaimahaiko zuzendaria da. "Hasi nintzenean esan izan balidate egunen batean gerriko beltza jantziko nuenik, ez nukeen berehalakoan sinetsiko, baina zerbaitetan konstantea bazara, gauzak ailegatu egiten dira", esan du Juaristik.

Gaur egun bost urtetik gorako ehundik gora ikasle dituzte eskolan, eta 32 urteotan milaka izan dira, Murilloren arabera. "Oso-oso harro sentitzen gara eskola honetan hazi den jendea daukagulako. Batzuek jarraitu egiten dute, eta beste batzuek beren umeak eta bilobak ekartzen dizkigute. Eta ez azkoitiarrak bakarrik, Eibartik, Errezildik, Markina-Xemeindik eta beste hainbat lekutatik ere etortzen da

jendea". Herri horietako batzuetan karate eskolak egonda jendea Azkoitira etortzeak "sekulako poza" ematen diela aitortu du Murillok. Zergatia galdetuta, eskolaren mailagatik dela esan du. "Urteetan egin dugun lanari, iraunkortasunari, irakasleen prestakuntzari eta praktikan eta lehian daukagun mailari esker, izen ona irabazi dugu eta jendeak gurera etorri nahi du. Jendeak badaki aurrera egin nahi badu maila oneko eskolaren batera joan behar duela, eta gurea horietako bat da".

Adin guztietako jendeak praktika dezake karatea, eta adin guztietako kideak dituzte Anaitasuna Kanku eskolan ere. "Denei balio die karateak eta ez dago praktikatzeko adin mugarik", zehaztu du Murillok. Ume batzuk pediatriaren edo podologoaren gomendioz hasten direla esan du. "Hasieran psikomotrizitate globala lantzen dugu, norberaren gorputzaren gaineko kontrola, eta gerora psikomotrizitate fina, maila ertain-altuko karatea. Eta baieztatuta daudagu umerik baldarrenek ere hobera egiten dutela. Arnasketa, lateralitasuna, gorputzaren simetria, kontzentrazioa, zerbaiti aurre egiteko jarrera, arretatsu egoteko gaitasuna... horiek guztiak lantzen ditugu, eta praktikatzan duenak ikusi egiten du balio diola. Izan ere, karatea bizitza estilo bat da eta behin ikasitakoa ez da sekula ahazten".

Lehiatzea ez da helburua

Herriarrei karatea zer den erakusten saiatzen diren arren, gaur egun, oraindik ere, jendeak "uste oker asko" dituela iritzi dio maisuak. "Jendeak uste du karatea dela zapla han, zapla hemen, eta justu kontrakoa da, hori saihestea da helburua. Karateko ekintza guztiak, izan banakakoak izan binakakoak, defentsa batekin hasten dira". Kirola dela esatea ere zuzena ez dela uste du. "Karatea gehiago da artea; arte martzial bat da". Azkoitiko eskolan lehiatzea helburu jartzen ez duten arren, karatean bada lehia. "Gure helburua ikasle oro hezte da; lehiatzearen kontua, aldiz, selektiboa da. Hala ere, lehiatu nahi duena orienta genezake eta gure laguntza ere emango diogu".

Lehiaren esparruan Kankuren izena goren eman duten karatekak nortzuk izan diren galdetuta, Rafael eta Rodrigo Ibañez anaiak aipatu ditu Murillok. "Ez dira azkoitiarrak, baina gurean federatuta daude. Olinpiadaren aurreko txapelketetakoak dira biak, karaterako bekak dituzte eta horretan buru-belarri aritzeko aukera dute. Oso gutxi iristen dira maila horretara". Azkoitiarretan, berriz, Markel Piris eta Iosu Conde aipatu ditu; orain dela gutxi dominekin itzuli dira Espainiako Txapelketatik. "Ez pentsa Espainiako Txapelketa batean domina irabaztea txantxa denik; sekulako lorpena da, maila izugarria baitago". ■■■

Ezkerreko irudian, Juan Murillo; eskuinekoan, Rita Juaristi.

"OSO-OSO HARRO SENTITZEN GARA ESKOLA HONETAN HAZI DEN JENDEA DAUKAGULAKO"

"KARATEA BIZITZA ESTILO BAT DA ETA BEHIN IKASITAKOA EZ DA SEKULA AHAZTEN"

Floreaa
SALESTAR IKASTETXEA
FAMILIAK ETA IKASTETXEA,
BAT EGINDA HEZTEN
KONFIANTZAREN PEDAGOGIA
Zatoz, ezagutu gaitzazu
*teasleak zentzuzko iradokien
gaitza konfiantza saguelako*

komunitate.org-AZKOITIA
943-89 30 43 • floreaa@floreaga.eus
www.floreaga.eus

ZERBER

BURDINDECIA

BEHAR DUZUNERAKO ALOR GUZTETAKO GAIAK AURKITUKO DITUZU
GURE BURDINGIAN: INDUSTRIA, ELEKTRIZTATEA, MARGOLARITZA, ETXEA,
ITURGINTZA, ERIKOLAJEA ETA ABARREKO TRESNERIA; HALA NOLA,
TORLOJULAK, ERRODAMENDUAK, BARRAILAK, GILTZAK, ETA ABAR...

ZERBERREN
"ZER BER ETA HURAXE"

NAGUSIA: 99-20720 AZKOITIA • 838 35 01 25
www.femeteriazerber.com

Non dago Zakelmari?

Maiatzeko Maxixatzen aldizkarian Zakelmari non ezkutatuta zegoen asmatu behar zen: 12. orrialdean zegoen ezkutatuta. Maxixatzeneko bazkide guztien artean zozketa egin ondoren, Iñigo Garate Alkortak irabazi du Ogi Berri okindegiaren zortzi lagunentzako tarta. Datorren hilean, Herrixen elkartearen 50 euroko txekoa zozkatuko du Maxixatzenek Zakelmari aurkitzen dutenen artean. Bidali erantzuna ekainaren 21a baino lehen, Kultur Etxeko postontzira edo maxixatzen@maxixatzen.eus helbide elektronikora.

ANBULATORIOAREN ONDOAN

KAFETEGI HANDIA DUGU: urtebetetze-ospakizunak, gosariak, meriendak, errazioak, pintxo potea asteazkenetan, txokolatea txurroekin eta terraza zabala.

ESKAINITZA ZABALA: ogiak, opilak, gozoak, etab.

JAUSORO AUZUNEA, 5 behea • 20720 AZKOITIA • tel. 943-08 34 54
FACEBOOKa OGI BERRI AZKOITIA GOXO GOXO

Ita-kun
4k

NAGUSIA 61 • 943-05 30 30
www.ita-kun.com • azkoitia_ita-kun@hotmail.com

Manu Larrañaga Andreu
terapien zentrua

Hidroterapia • Kinesiologia
Zinta neuromuskularrak
Masaje erabaxgarria • Dietetika

Insurgite Kalea, 4 behe • 685 78 61 79

Naike
TATTOO STUDIO

JULIAN ELORZA 5 AZKOITIA
672 17 89 51

YOGA
ESTUDIOA

amaitasun • mugimendua • energia

sendazen

Ibai Ondo 30. 20720 Azkoitia
sendazenazkoitia@gmail.com • 943-47 78 69 - 606 60 08 09

zurt

OSTARTETOKAK
SANDWICHAK ETA HAMBURGESAK
ENTZALADAK
PAZIOAK
GARVAGARDO ETA ARDO ESKUNTZA ZAGALA
TERRAZA HANDIA ZUZENEKO EMANLOAK
KALE NAGUSIA, 68 • 943-85 12 75

ARTISANU PEZAK
ENTZALADAK
PINTOAK
PLATER KONDIVATIAK
PAZIOAK
OGIZARITENDAK
ARDO ESKUNTZA ZAGALA
GONBU ETA ARDUEKIN
PAREGARRIAK
LAGUNTZETAN 88.00 ARTE PRETIA
KALE NAGUSIA, 55 • 943-85 13 19

LATZ
TABERNA

**JARRI HEMEN
ZURE IRAGARKIA!**

"Lanari asko eskaini arren, disfrutatzen ere badakit"

LEIRE ELGUREN SARRALLEKO MARKETIN ETA KOMUNIKAZIO ARDURADUNA

Bidaiaatzea, familian eta lagunartean egotea, musika entzutea, irakurtzea... eta aisialdiko une txikiekin disfrutatzea atsegin du. 2000. urtean Sarralle enpresan praktikak egiten hasi, eta haiek bukatu orduko egin zioten lan kontratua. Egun, enpresa talde horretako Marketin eta Komunikazio departamentuko ardura du.

Testua: **Nerea Uranga**. Argazkiak: **Nerea Uranga eta utzitakoak**. Marrazkia: **Gorka Larrañaga**.

Leire Elguren 45 urte egin behar dituen neska bat da. Familian eta lagunartean egotea oso gustuko du: "Familia handi batean jaio nintzen, lehengusu askorekin eta". Lagunartea ere handia du, "kuadrilla handia". Bidaiekin eta momentu txikiekin "asko disfrutatzen" dakiena da: "Gauetan, lanetik etxera iritsitakoan, askotan ardo kopa bat edota marianito bat prestatu eta hartzea gustuko dut". Mendia, hondartza, musika eta irakurtzea ere atsegin ditu. Dibertsitateak eta gauza desberdinek beti erakarri izan dute: "Desberdinak diren pertsonek, kulturek, gauzek... aniztasunak asko erakarri izan nau beti, eta horiek ezagutzen saiatzen naiz. Etxean ere saiatzen naiz hori erakusten". Lanari eta lanbideari asko eskaintzen dion pertsona da, "baina disfrutatzen eta gozatzen" ere badakiena. Ezaugarri horiekin guztiekin egiten du Elguren bere erretratu propioa.

Unibertsitatean Zuzenbidea ikasi zuen, EHUn, Donostian; "euskaraz egin nituen ikasketak", nabarmendu du: "Euskaraz Zuzenbidea ikasteko gela bat osatu genuen, eta ikasgai ia guztiak egin genituen euskaraz. Liburuak, ordea, asko erdaraz genituen". Letretatik jotzea erabaki zuen, historia, geografia, artea... ikasgaiak matematika eta fisika

baino hobeto joaten zitzaizkiolako. "Zuzenbidea ikastea, ordea, ez nuen erabaki bizimodua hortik bideratzea nahi nuelako, gustuko nuelako erabaki nuen ikastea". Zuzenbidean lizentziatu bai, baina garbi zuen abokatu gisa ez zuela jardun nahi. "Une hartan, nondik nora jo ez nekiela gelditu nintzen pixka bat, eta bidaiaatzea eta gauza desberdinak ezagutzea beti gustatu izan zaidanez, Londresera joatea erabaki nuen". Zazpi hilabete igaro zituen han: "Hilabete oso gogorrak izan ziren, baina bizimodurako ikasteko asko balio izan didan esperientzia oso ona izan zen. Ingelesa ikasi eta lana egiten nuen aldi berean; lan gogorra zen, eta asko irabazten ez nuena. Pisua ordaindu behar nuen, eta hango bizimodua oso garestia zen".

Londreseko etapa bukatuta, beste ikasketa batzuk egiteko Azkoitira itzuli zen Elguren. Nazioarteko Zuzenbidea masterra egin ala ez zalantzan egon ondoren, "Zuzenbide Laboraleko masterra" egitea erabaki zuen. "Londresen oso ohikoa zen hori egiten jarraitu nuen: ikasi eta lana batera. Hala, asteburuetan-eta Iturrin zerbitzari jarduten nuen". Ikasketetako praktikak egiteko garaia iritsi eta horretan egin zituen lehen urratsak Azpeitiko Sarralle enpresan; 2000. urtea zen.

Sarralle enpresako Marketin eta Komunikazio arduraduna da Elguren gaur egun. Baina 21 urteotako Sarralleko bere ibilbidean zeregin eta ardura desberdinetan aritu da. "Giza baliabideen departamentuan praktikak bukatu, eta lan kontratua egin zidaten. Garai hartan, Sarralle handitzen hasita zegoen, eta Seguritasuneko eta Osasuneko departamentuko arduradun izatera pasatu nintzen. Sail horretan jardun nuen lanean hamazazpi urtez". Sarralle enpresa taldearen garapena ezagutu du, eta departamentu horren ardura izateak enpresaren barruko eta kanpoko tripak ezagutzeko aukera eman dio: "Hor ibili naiz instalazioen muntaketetan, bulegoetan, tailerrean, kanpoan, barruan... eta gizon artean. Baina batean zein bestean oso ondo ibili naiz, eta asko ikasi dut. Sektorea eta enpresa bera oinarritik ezagutzeko eta egiten ditugun lanak bertatik bertara ikusteko aukera izan dut. Behin baino gehiagotan egokitu zait enpresako ingeniarietara kanpoko muntaketetan bi aste pasatzea, eta haien lana ikusteaz gainera, ikusi dut soldatzaileen eta muntatzaileen lana ere".

Seguritasuneko eta Osasuneko departamentuan lan egindako urteak gaur egun enpresan duen lanerako "asko" balio izan diote. Azken hiru urteetan, Sarralle enpresako Marketin eta Komunikazio departamentuko ardura du azkoitiarrak. "Sarralle enpresaren beraren garapena, hazkundera eta zer lan egiten ditugun ezagutzeko aukera eman dit aurretik egindako lanak. Orain, enpresaren berri erakusterakoan edota komunikaziorako edozein material prestatzeko ezagutza hori guztia izateak asko errazten du nire lana".

Sarralle enpresak egoitza nagusia Azpeitian du, baina azken urteetan asko zabaldu da nazioartean eta "mundu guztirako" egiten du lana. Zumaian lantegia eta bulegoak ditu; Espainian, Madril

bulego bat eta Gaztela eta Leonen lantegia ditu. "Horiez gain, Sarralle Indian, Txinan eta Italian dago nahiz Dubain, AEBn eta Mexikon filialak ditu". Azken urteetan asko hazi da Sarralle, asko dibertsifikatu da, baina "ez da behar beste erakutsi". Hala dio Elgurenek berak lan egiten duen enpresaz: "Urte askotan asko aldatu gara, asko handitu gara eta lan asko egin da, baina ez da erakutsi. Ohituragatik-edo Euskal Herrian enpresa askotan gertatu da hori; lan asko egin da, baina hori erakustea eta horren berri ematea asko kostatu zaigu. Gutxi hitz egin eta asko egin da. Orain, marketinean lan asko dago egin den guztia eta egiteko gai garen guzti hori ezagutzera ematen. Alde batetik, bezeroak ikusteko Sarrallen zer egiten dugun eta zer gaitasun dauzkagun. Bestetik, langileekiko eta ikasten ari direnekiko egin behar dugu lana. Haiek ikusteko profil askotako langileak behar ditugula eta haiek ere

Leire Elguren

- **Adina:** 45 urte.
- **Ikasketak:** Zuzenbidean lizentziatua eta Lan Harremanetarako masterra.
- **Lanbidea:** Sarralle enpresako Marketin eta Komunikazioko arduraduna.
- **Marketin eta komunikazio arduraduna ez banintz...** Diseinuan ariko nintzateke, barne diseinuan, modan... Arkitekturak, planoek... erakartzen naute. Etxean beti ikusi ditut planoak, eta urteak pasatu ahala konturatzen naiz gustuko ditudala.
- **Lanetik ateratzean gogoko dut...** Etxera joan eta lasai-lasai zerbait hartzea nahiz etxekoekin egotea.

izan dezaketela Sarrallen lan egiteko aukera". Gizartera begira ere lan egiten ari direla nabarmendu du azkoitiarrak: "Izan ere, Sarralle garai bateko aktibitatearekin ezagutzen dute erakunde batzuek, eta gaur egun askoz gehiagorako gaitasuna daukagu". Egurenak dio bere ardurapeko departamentuan lan faltarik ez dutela, era bateko edota besteko komunikazio kanalak elikatzen eta sortzen dabilta buru-belarri lanean: "Garai honetan, lan gehiena enpresatik kanporako zein barrurako komunikazioa lantzen dugu".

Urte hauetan guztietan Sarrallen egindako lanak profesionalki eta pertsonalki hazteko balio izan dio Elgureni: "Lan prebentzioan lanean jardun nuen garaian, kanpoko toki askotara joateko aukera eduki nuen, bezeroen instalazioetara muntaketa lanetara joaten nintzen, baita umeak

txikiak nituela ere; batzuetan gogorra egiten da urtebeteko alaba etxean utzi eta bi asterako-eta lanera kanpora joan beharra. Sarrallek aukera eman dit lanera leku askotara joateko, eta kasu horietan nik ez diot mugarik jarri neure buruari, eta orain asko eskertzen dut hori guztia". Kultura desberdinak eta lan egiteko modu berriak ezagutzeko aukera izan du lanari esker. "Kanpora irteteak asko erakutsi digu bai enpresa gisa, baina baita niri ere pertsona bezala". Esperientzia berrietatik, nahiz eta batzuetan gogorrak izan, beti ikasten dela uste du: "Toki desberdinetan ibilita, profil eta izaera desberdinetako pertsonekin lan eginda eta esperientzia berriak bizita, gauzak beste ikuspuntu batetik ikusten ikasten da. Horretan zortea eduki dut. Etxean nahiz lanean beti izan dugu kanpoko hori ezagutzeko joera". ■■■

MAIATZAK 31 TIK EKAINAK 18 RA

AURREMATRIKULA

ERDI MAILA

- ADMINISTRAZIO KUDEAKETA
- MAKINARIAREN ELEKTROMEKANIKA
- IBILGAILUEN ELEKTROMEKANIKA
- MENDIOTASUN EGOERAN DAUDEN PERTSONEN ARRETA
- SOLDADURA ETA GALDARAGINTZA
- ERIZAITZAREN LAGUNTZA
- KARROZERIA

GOI MAILA

- ADMINISTRAZIO ETA FINANTZAK
- AUTOMOTIOA
- HAUR-HEZKUNTZA
- METAL ERABILTZEAK
- GIZARTEATZEA (ERAZUNTZA PARTIALA)
- DIETETIKA (ERAZUNTZA)
- GENERO BERRINTZASUNA SUSTATZEA (ERAZUNTZA)

Meka
Larabide Eskola

ESPEZIALIZAZIO KURTSOA

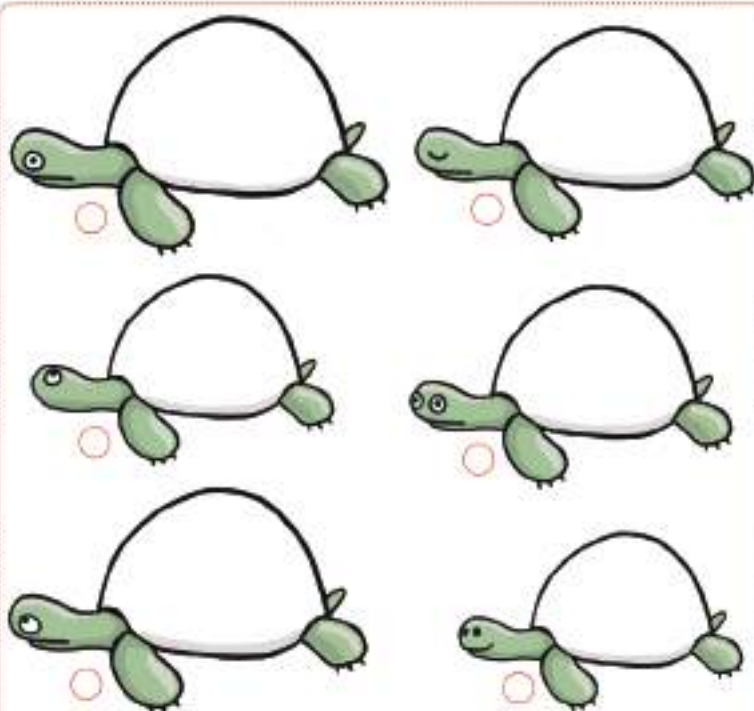
IBILGAILU HIBRIDO ETA ELEKTRIKOEN MANTENTZIA (ERAZUNTZA)

TE: 945174.00.00
Iturategia @meka-elgoibar.es
www.meka-elgoibar.net

Emazte Gurekin
Arrepatzean Kalea, 2
30070 Elgoibar
(Murgoia)

Abitzpeko enpresak
30070 Elgoibar
30070 Elgoibar
(Murgoia)

Fp
CERTIFICADO
DE PROFESIONALIDAD
EN EL MANTENIMIENTO DE VEHICULOS HIBRIDOS Y ELECTRICOS

Ordens itzazu dartzakak handitik txikira (handienari 1 zenbakia emaniez, eta txikienari 6). Ondoren dartzak guztien oskolak opainduko dituzu, honela: Lehenari edo handienari laukiak marraztuko dizkiozu, bigarren handienari hexagonoak, hirugarrenari errenbeak, laugarrenari hirukiak, bosgarrenari biribilak eta seigarrenari uhinak.

Handitik txikira

DOMINOAN

Osatu lauki zuria, honako domino zati honek zentzua izan dezan.

biLatU

Zenbat limoi-erdi ote daude hoadro honetan? Beste zortzi elementu ere errepikatuta daude, bi aldiz ageri dira. Zeintzuk dira? Bide batez, margotu gustuko dituzun marrazkitxoak.

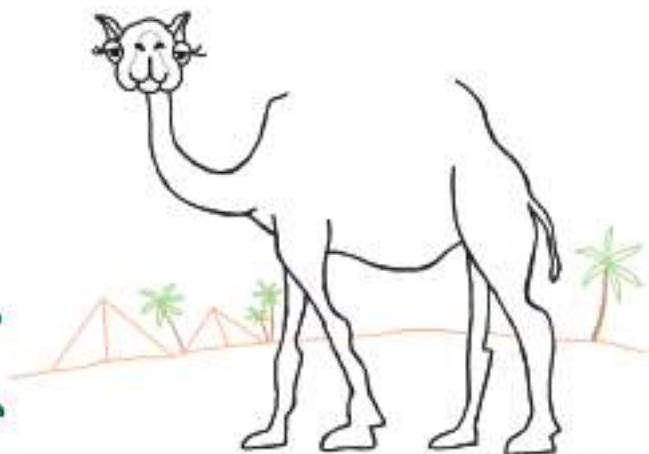
Gerezi gaitia

Aurki itzazu bi inudien artean dauden aldetik. Hamarke diru gaitia.

Oporrak NON?

Marnatu zure burua uharte galdu honetan eta basamortuan, gameluaren gainean. Nor marnatzuko duzu aldamenean? Lagunen bat? Txakurra? Kolore biziz margotu.

Sudokua

Bete itzazu sudokuaurren lauki zuriak IZURDE hitza osatzen duten letrak kontuan hartuta (I, Z, U, R, D eta E). Gogoratu hizki bakarrak behin agertu behar duela zutabe, lerro eta arean bakoitzeko.

Soluzioak ikusteko:
www.plazanbazan.eus/

Batzokiak 40 urte

Aurten, apirilaren 26an, 40 urte bete dira Azkoitiko EAJk Batzokia egungo lekuan martxan jarri zuenetik. Batzokia martxan jartzeko historia zein izan zen eta herrian aurrez izan ziren batzokien inguruan hitz egin dute lehengo eta oraingo Uri Buru Batzarreko kideek.

Testua: **Andoni Elduaen Soraluze**. Argazkiak: **Andoni Elduaen Soraluze eta utzitakoak**.

1 907. urtera egin behar da atzera Eusko Alderdi Jeltzalea (EAJ) Azkoitian lehen aldiz kokatzeko. Urte hartan jarri zuten martxan lehen batzokia herrian Martzalkua lokalean, eta Azkoitiko Eusko Batzokiya izena hartu zuen. Egun eraikin hura eraitsita dago, baina kale izen berezi batek hartzen du gogoan eraikina egon zen lekua: Ikurrinaren plazak. Azkoitian ikurrina lehen aldiz

Martzalkuan altxatu zuten, eta horregatik du egun izen hori etxarte horrek. 1907.eko martxoaren 31n, Pazko Igandez, inauguratu zuten Martzalkuako batzokia. Egun osoko egitaraua prestatu zuten: meza nagusia, pilota partidak eta dantzariak goizean, eta gero bazkaria. Arratsaldean, alderdiaren batzarra egin zuten Baztarrikaldean, eta euskal lurralde denetako ordezkariak elkartu ziren Azkoitian. Bertsolarien bertsoek tartekatuta zenbait aldarrikapen ere egin zituzten.

Martzalkuako egoitzatik alboko eraikin bateko bigarren pisura lekualdatu zuen EAJk batzokia tarte batez, baina gerora berriz ere Martzalkuara itzuli ziren. Jeltzaleek han izan zuten beren egoitza Gerra Zibila iritsi zen arte. Gerra lehertu zenean, alderdiaren egoitzak itxi egin behar izan zituzten ezinbestean. Juan Bautista Mendizabalek Martzalkuako batzokian esekita zegoen ikurrinari buruzko pasadizo bat kontatu du. "Orduko alderdikideek bi ikurrin josi zituzten elkarren gainean, baina erreketek herrira sartu zirenean, Martzalkuan zeudenek bi ikurrin haietatik bakarra eman zieten erreketei; herriko plazaren erdian erre zuten ikurrina gasolinarekin. Erretze haren markak urteetan egon omen ziren plazan. Batzokiko beste ikurrina, ordea, egun Eroski dagoen lurretan lurperatzea lortu zuten alderdikideek metalezko piper poto batean". Ikurrin haren bila aritu ziren gerora, baina ez zuten aurkitu.

40 urteko diktadura bizi behar izan zuten azkoitiarrek, baina Franco diktadorea hiltzerako, eta bereziki hil ondoren, alderdia herri mailan antolatzeari ekin zioten. Alderdikideak elkartu ahal izateko, alderdiaren lehentasunetako bat batzoki bat lortzea izan zen. 1975. urtean hasi ziren proiektua bideratzeko lanean Azkoitian. "Leizaola, Bujanda eta Esnal sarri etortzen ziren Azkoitira. Hamabostean behin elkartzen ginen, eta alderdia zer zen azaltzen ziguten haiek. Herritik kanpora ere ateratzen ginen beste bilera batzuk egitera", adierazi du Roman Sodupe. "Pixkanaka-pixkanaka" jendea alderdian izena ematen hasi zela dio hark. Oroitzen da, gainera, "herriz herri eta kuadrillaz kuadrilla" ibili zirela EAJren proiektua aurkezten. Alderdi barruko txosten politikoak, sozioekonomikoak eta antolaketakoak egiten ere jardun behar izan zutela dio Sodupek.

Alderdi politiko baten egitura eman nahi zioten EAJri herrian, eta hura legezkoa izan aurretik hasi ziren lehen bilerak egiten. "Ezkutuan herritarrek utzitako lokaletan elkartzen ginen, klandestinitatean", dio Sodupek. Gerora, 1977ko apirilean, batzarra deitu zuten Jausoron, egun anbulatorioa dagoen lekuan. Artean, EAJk ez zuen bere egoitzarik, eta bilerak egiteko leku batetik bestera mugitu behar izaten zuten. Don Anastasio apaizaren Zerutxo lokalean egin zituzten lehen bilerak, Artxamendin; lokal hura biltzarrak eta hitzaldiak egiteko erabili ohi zen orduan. EAJko kideak han hasi ziren biltzen tarte batez, harik eta 1978an Mendizabal-

Leizaola lehendakaria Azkoitira iritsi zenekoa.

Perez familiak –herrian *Euzkitze* bezala ezagunagoak– herriko plazan solairuarte bat utzi zien arte; hiru urte inguru egin zituen EAJk Euzkitzenekoen lokalean. Mikel Mendizabal *Euzkitzek* dioenez, "tarte baterako" utzitako lokala izan zen herriko plazako hura. "Azkenean urte bat baino gehiago egin genituen han, baina asmoa bitartean beste egoitza bat erostea zen", azaldu du. Euzkitzenekoen lokala alderdiaren garapenerako "oso garrantzitsua" izan zela nabarmendu du Sudupek.

Egungo batzokia

Aukera bat baino gehiago aztertu ondoren, 1981eko apirilaren 26an, zehazki duela 40 urte, EAJk batzokia inauguratu zuen egun duen leku berean, Julio Urkixo etorbidean. Egunduko egitaraua prestatu zuen Azkoitiko EAJk batzoki berria inauguratzeko. Eguna hasteko, meza nagusian parte hartu zutela dio Arrietak. Gero, Don Anastasio Albizu apaizak eta Don Genaro Lekuona erretoreak ikurrina bedeinkatu zuten, eta hura batzokiko mastatik altxatu zuten Jesus Maria Leizaola lehendakariak eta Luis Larrañaga *Txanton* orduko Azkoitiko Uri Buru Batzarreko presidentek. Julen Sagarzazu *Txiki* dantza irakaslearen ikasleek ere parte hartu zuten ekitaldi hartan. Gero, Baztartxo antzokian batzarra egin zuten EAJkoek, eta handik Gurea pilotalekura joan ziren bazkaltzera. Kantxa "bete-betea" zegoela du gogoan Sudupek.

Illarra taberna-jatetxea erosi zuen EAJk. Lokala ordaintzeko modua nola egin pentsatu behar izan zuten, eta bonuak ateratzea erabaki zuten. Bonu bakoitzak 25.000 pezeta (150,25 euro) balio zituen, eta lau bonu hartu zituzten familiak ere izan zirela gogoratu dute egungo alderdikideek. "Dirua batzeko erabaki genuen bonuak saltzen jartzea", dio Mikel Mendizabalek. Alderdiak orduan egungo lokalaren "aurreko zatia" erosi zuela dio Itziar Arrietak. "Xubiren lantegia zegoen sukaldearen atzeko zatian, egun alderdiak erabiltzen duenean, eta zati hori gero erosi genuen".

Suduperen hitzetan, herrian faltan sumatu zuten behar bati erantzuteko jarri zuten martxan batzokia. "Alderdiaren oinarriak muntatzeko eta abertzaletasuna suspertzeko egoitzak eduki izan ditu EAJk herri bakoitzean. Nolabait, jendea berpiztea eta abertzaletasunean sakontzea nahi genuen, eta hori guztia gauzatzeko, ezinbesteko tresna zen batzokia". Jendeak batzokia prestatzen "gozatu" egin zuela diote; izan ere, tabernari lanak ere egin behar izan zituzten afiliatu gehienek. "Batzokiak taberna zuen, eta noski, hura kudeatu beharra zegoen". Alderdikideek erabaki zuten tabernaren ardura txandaka banatuko zutela denen artean. Mikel Mendizabal batzordekidea izan zen lehen urteetan. "EAJren Azkoitiko Uri Buru Batzarrean hamabi kide ginen, eta horietako bakoitza buru egin zen afiliatuen artean taldeak osatzeko. Egunero talde desberdin batek izaten zuten tabernaren ardura, eta hamabi egun igaro ondoren, hamahirugarren egunean berriz ere txandak errepikatzen hasten ziren". Itziar Arrieta ere batzordeko kidea zen garai hartan, eta gogoratzen da egunak "banatu" egiten zituztela talde bakoitzaren barruan. "Goizetik eguerdira erretiratuak egoten ziren tabernan lanean, jende gazteak lana egin behar izaten zuelako. Bazkalondoan emakumeak sartzen ziren tabernan, eta iluntzera arte

egoten ziren. 19:30 aldean, berriz, gizonak etortzen ziren, eta taberna itxi arte egoten ziren". Era horretan urte bat baino gehiago lan egin zutela dio Mikel Mendizabalek, "guztia ordaindu arte".

Batzokiko tabernara jakiak-eta eramateko, berriz, ikastolan erabili zuten metodologia bera erabili zutela du gogoan Juan Bautista Mendizabalek. "Ikastola orduantxe sortu berri zegoen, eta han erabili zuten modua erabili zuten batzokian ere. Familia batek krocketak egiten zituen, beste batek haragi gisatua eta beste batek patata tortilla". Batzokiko taberna hartan egon ohi ziren pintxoekin ederki oroitzten da Mendizabal. "Burue familiakoek albondiga onak egiten zituzten; gure amak krocketak egiten zituen". Halere, sukaldean bertan ere lan egin behar izan zuten, eta sukaldari baten izena aipatu du Arrietak. "Makina bat lan egin zuen Pilar sukaldariak batzokian. Sukaldari famatua zen herrian hura, oso-oso ona zen". Gerora, batzokiko tabernaren eta jatetxearen ardura zenbait familiak izan zuten, eta handik urte batzuetara errentan jarri zuten. Egun ere modu berean funtzionatzen du.

Batzokiko beste eginbeharrak

Tabernaren eta jatetxearen kudeaketaz gain, alderdiaren aldeko bestelako eginbehar batzuk ere egin behar izaten zituzten EAJkoek. "Hauteskunde ugari izaten ziren garai hartan, eta gaur egun aldean paper ugari itsasten zen hormetan. Gogoratzen naiz goizaldeko hirurak arte ibiltzen ginela kartelak-eta itsasten", kontatu du Mikel Mendizabalek. Horrez gain, pankartak eta farol batetik bestera lotzeko zintzilikarioak prestatzen ere jarduten zuten. Izan ere, 1979an egin ziren diktadura osteko lehen hauteskundeak, eta EAJk irabazi zituen Azkoitian. Gehiengo osoa lortu zuen EAJk udalean, eta Roman Sudupe izendatu zuten alkate. "Nagusitasun handia lortu genuen lehen hauteskunde haietan, hamazazpi zinegotzietatik hamar lortuta. Emaiza haiek dinamika handia sortu zuten alderdiaren barruan", dio Sudupek, orduko alkateak. Lehen agintaldian hamar zinegotzi izan zituen EAJk udalean, eta 1983ko hauteskundeetan bi zinegotzi gehiago lortu zituen. Alderdiak erabakietan "asmatu" egin zuela dio Sudupek.

Hauteskunderiez harago, batzoki barrurako ekintzak ere egiten zituzten. "EGiko gazteek ekintzak antolatzen zituzten umeentzat: txokolatadak, zinema emanaldiak eta abar", dio Asier Aranbarri egungo Azkoitiko Uri Buru Batzarreko presidenteak. Juan Bautista Mendizabalek hitzaldiak-eta "asko" izaten zirela gehitu du, eta azken urteetan ere ari direla antolatzen. "Azken urteetan bai herrira eta bai alderdi barrura begira hitzaldi oso garrantzitsuak eta interesgarriak antolatzen dira Ostegun On zirkuituaren baitan". Alderdi Egunera oraindik orain ere joaten direla dio. "1977. urtean Alderdi Eguna ospatzen hasi ginenetik beti joan izan gara Azkoititik, pandemiak eragotzi digun arte". Herritik kanpo izaten ziren ekintzetan ere parte hartzen zuten, hala nola futbol txapelketetan.

Sentimendu kontua

EAJko alderdikideak entzutea nahikoa da alderdia barrutik bizi dutela jabetzeko, "sentitu" egiten dutela ohartzeko. Juan Bautista Mendizabalek dio "beti sentitu" izan dutela alderdia eta "genetikoa"

EAJko kideak, egungo batzokian.

**EGUNERO TALDE
DESBERDIN BATEK
IZATEN ZUTEN
BATZOKIKO
TABERNAREN ARDURA**

**LOKALA
ORDAINTZEKO
25.000 PEZETAKO
BONUAK ATERA
ZITUEN ALDERDIAK**

Meza nagusia egin zuten parrokian batzokia inauguratu aurretik.

ere izan daitekeela. "Betidanik haxe sentitu dugu, etxean ere haxe sentiarazi digute, eta oraindik orain, munduan dagoen gauzarik onena dela uste dugu". Aranbarrik, berriz, "barru-barrutik" irteten zaien zerbait dela dio, "berezkoa". Sudupe harago joan da, eta azaldu du alderdiak izan duen bilakaera "herrian nabaritu" dela. "Herriaren erabateko eraldaketa eragin du EAJk. Udalean sartu ginenean herrian langabezia handia zegoen, eta gainera, lau azkoitiarretik batek herritik irten behar izaten zuen

lanera joateko. Orduan, lantegia muntatu nahi zuenak ere ez zuen tokirik Azkoitian, ez zegoelako industrialderik. Horiek denak martxan jarri genituen udalean sartu ginenean, eta eraldaketa ekarri genuen herrira", azpimarratu du 1979tik 1987ra Azkoitiko alkatea izan zenak. Era berean, hark dio alderdi politiko batek izan behar duen funtzioa "herri bat martxan" jartzea dela, alderdi batek "helburuak sortu" behar dituela.

Juan Bautista Mendizabalek ere herriaren eraldaketa "ikaragarria" izan zela dio. "Lehenengo garaitik garai berrira nabarmen aldatu zen herria. Franco hil zenean, edo hiltzear zela, dena aldatu zen Azkoitian. Udalak ere ez zuen zerikusirik". Mendizabalen esaldiari erantsiz, Sudupek "justizia egiteko" Juan Ignacio Uria zena izan du gogoan. 1976an hartu zuen Azkoitiko alkate kargua Uriak, eta 1979ra arte izan zen alkatea. Suduperen iritziz, "ekarpen handia" egin zion hark herriari. Mendizabalen arabera, abertzaletasunaren zenbait keinu ere Uriaren eskutik iritsi ziren. Uria Azkoitiko alkate zela altxatu zuten diktadura ostean ikurrina lehen aldiz herriko plazan.

Sudupe lehengo eta oraingo udalen alderaketa egiten hasi da segidan. "Orduko udalek eta oraingoek ez dute zerikusirik. Garai haiek oso gogorak izan ziren, eta udaletxean askotan geratu ginen barrutik atera ezinda. ETAk 1980an, hiru hilabeteren buruan, Azkoitian bost lagun hil zituela gogoratu du, eta urte haiek beretzat "gogorak" izan zirela aitortu du. "Gure kontrako pintaketak, batzokiko ikurrinak aireratuta zein apurtuta... Gure alderdiarekiko biolentzia handia izan da. Egingo genituen gauzak gaizki guk ere, baina botoetan beti ateratzen ginen irabazten. Handiak jasan behar izan ditugu. Hori dena gure barruan dago gordeta, baina ilusioarekin egin dugu aurrera", adierazi du Juan Bautista Mendizabalek. Sudupek gaineratu du gertakari haiek EAJk "bide desberdin bat" hartu zuelako jazo zirela.

1907. urtetik Azkoitian egotea "ikaragarria" dela irizten diote jeltzaleek. "Segi egiten diogu, jakin izan dugulako herriaren beharrekin bat egiten. Alderdiaren bertuterik handiena hori dela esango nuke. Bestela alderdi batek ezin ditu 114 urte egin", azaldu du Aranbarrik. Juan Bautista Mendizabalek, berriz, alderdiaren

"balioak" nabarmendu ditu.
 "Giza balioak eta herrigintza
 balioak ditu letra handiz EAJk.
 Guk ez dugu sekula gorrotorik
 izan, ez diogu inori harririk bota,
 gure indarra ahoan egon da".

Aurrera begirako erronkak

EAJk 114 urte egin ditu
 Azkoitian, eta argi du zein den
 alderdiaren apustua Aranbarrik:
 "Erronka nagusia da herriak
 etorkizunera begira zer behar
 izango dituen jakitea eta herriak
 eduki ditzakeen beharrak
 aurreratzen joatea; hori da
 uneotan politikaren lanik
 nagusia. Etorkizunera begira herrian zer arazo egon daitezkeen
 ikusi behar da, eta horiei aurrea hartzen ahalegindu. Bideak erraztu
 behar dizkiegu herritarrei. Alderdiaren ikuspuntutik begiratuta,
 berriz, abertzaletasunean sakontzen eta sendotzen joatea da asmoa,
 herri honek bere etorkizuna izan dezan eta katea eten ez dadin;
 aurrez jasotakoa etorkizunekoei ematen jarraitu behar dugu.
 Euskotarron aberria Euskadi da, eta gure helburua eta mugarrria
 aberria eguneroko errealitatera egokitzea da, eta zenbat eta libreago
 izan askoz hobe zentzu denetan, bai herri eta bai pertsona bezala".
 Askatasunaren inguruan ere solastu nahi izan dute. "EAJ zerbait
 bada, alderdi gizatiarra da, eta garrantzia berezia ematen zaio
 pertsonaren askatasunari. Ezinezkoa da herri bat aske izatea, herri
 horretako pertsona bakoitza aske ez bada. Pertsonak aske izateko,
 hainbat politika ezarri behar dira askatasunera bideratuta,
 gizabanako bakoitzak aukera berdintasuna lortu dezan bere
 bizimoduari aurre egiteko, osasunaren, hezkuntzaren edota lanaren
 ikuspuntutik. Hori guztia lortu behar da pertsona askeak lortzeko,
 eta behin hori lortuta izango dugu herri askea", azaldu du
 Aranbarrik. Juan Bautista Mendizabalek, oster, alderdi barruan
 "Azkoitiak duen izena" nabarmendu du. "Azkoitia, Azkoitia da
 alderdi mailan. Arzallus, Sudupe eta alderdiaren beste burkide
 batzuk azkoitiarrak izan dira. Azkoitia alderdiak ondo zaindutako
 herria izan da beti. Azkoitiko EAJk sona handia izan du alderdiaren
 barruan".

2007an egokitzen lan batzuk egin zituzten batzokian, eta berriz
 inauguratu zuten. Egun hainbat koadro daude zintzilikatuta bertan,
 baina bada denen artean "altxor" bat dena: Felix Unzueta egindako
 Sabino Aranaren aurpegia irudikatzen duen egurrezko lan bat.
 "Martxalkuako batzokian egondako artelana da, Gerra Zibilaren
 aurretik egindakoa. Gerra garaian, San Martingo Romarate familiako
 osaba batek eduki zuen etxean. Txorizaleak ziren, eta 40 urtez txori
 kaiola baten azpian eduki zuten ezkutuan". Gerra amaitu zenean,
 alderdikide bati eman zion artelana, eta irudi hori da orain
 Martxalkuako eta egungo batzokien arteko lotura egiten duena,
 Azkoitiko EAJren ibilbidea irudi batean biltzen duena. ■

Baztartzon EAJk batzarra egin zuenekoak.

**AZKOITIKO EAJ
 ALDERDIAK 114 URTE
 IZATEA "IKARAGARRIA"
 DELA DIOTE
 JELTZALEEK**

**GAUR EGUNGO
 BATZOKIA ERABERRITU
 EGIN ZUTEN 2007AN,
 ETA BERRIZ
 INAUGURATU ZUTEN**

Gurpildun altxorrak

Axiri ibilgailu klasikoen Azkoitiko elkarteak ez du aukerarik izan aurtengo maiatzean ibilgailu klasikoen eta historikoen topaketarik egiteko; 2019ko maiatzean egin zuten azkenengoa. Egoerak lagunduz gero, uztaillean ibilgailu klasikoekin Zumaia aldera joan-etorria antolatzeko asmoa dute Axiri elkartekoek. Argazkiak eta testuak: **Nerea Uranga.**

AZKENENGO TOPAKETA

Azkoitiko auto klasiko eta historikoen zaleek antolatutako pandemia aurreko azken topaketa 2019ko maiatzaren 12an egin zuten, Loiolan. Orduko hartan, dozenaka ibilgailu bildu zituzten Kiruri aurreko aparkalekuan eta Imanol Uria loiolararra omendu zuten.

TOPAKETA BAT AZKOITIAN

Urtero antolatzen dute Axiri ibilgailu klasiko eta historikoen elkartekoek topaketa bat maiatzean. Argazkian 2017. urtean egindako topaketako une bat ageri da. Topaketak Plaza Berrin jende ugari elkartu ohi du.

ERABERRITZEA

Ibilgailu klasikoak eta historikoak eraberritzeko eta konpontzeko piezak lortzea erraza dela dio Oskar Bernal Axiriko mekanikoak. "Askotan, orain dela hamabost urteko autoaren piezak lortzea baino errazagoa da". Renault 4/4 autoa berritzen ari dira orain, 1954. urteko ibilgailua da.

FIAT X1/9

Marka horretako eta 1975. urteko bi auto ditu Oskar Bernalek. Bata ibilgailu klasikoaren rallyak egiteko prestatuta du. Bestea, berriz, abiadurako auto lasterketetan irteteko ari da prestatzen. 1965eko Seat 600 D auto gris bat ere badu. "Orain dela lau urte ekarri nuen hori Logroñotik. Gurasoek 600 batean egin zuten ezkonbidaia, eta iaz, urrezko ezteiak ospatu zituztenean, nire 600 gris horretan joan ziren".

RENAULT 8 TL

Antonio Sudupe *Pioren* autoa 1973. urtekoa da. "48 urte ditu, eta jatorrizko kolorean mantentzen dut. Atzeko aldean du motorra eta aurrean, berriz, maletategia. Ezkontzetarako-eta erabili izan dut, baita bideoklip bat grabatzeko nahiz erreportaje baterako ere", kontatu du Sudupek. Bere ilusioa zein den ere azaldu du: "Goiko kapota kentzen zaion Opel Kadett bat ere badaukat, eta nire ilusioa da erretiroa hartzen dudanean ibilgailu horretan Benidormera joatea".

SARITUAK

Azkoitiko Axiri Classic taldeak eta Azkoitiko Ibilgailu Klasikoak elkarteak On Bosco zeharkaldiaren fideltasunaren saria jaso zuten joan den otsailaren bukaeran. Aurten, pandemiaren ondorioz, modu birtualean egin dute On Bosco zeharkaldia.

MATRIKULAK

Orain urte gutxi arte, ibilgailu klasikoak 25 urtetik gorakoa izendatu izan da; orain, ordea, 30 urtetik gora izan behar ditu izendapen hori izateko. Suduperen arabera, "Azkoitia egun 80-90 ibilgailu klasiko daude". Ibilgailu klasikoak zaleek matrikulari garrantzia ematen diote. Historikoak diren ibilgailuek matrikulan *H* hizkia izaten dute zenbakiaren aurretik, eta gainontzekoek jatorrizkoa. "Matrikularen arabera bereizten ditugu historikoak eta klasikoak. Egundak, klasikoak matrikulek balio handiagoa dute", azaldu du Sudupek.

SEAT 124

42 urte ditu Juan Luis Aranbururen autoak. Azkoitiko baserri batekoa zen Aranbururena izan aurretik: "Txatarrarako zegoen autoa, desmontatu eta libre nituen orduetan dena muntatu nuen. Autoaren kolorea marroia zen lehen eta nik margotu nuen gorritz".

HURRENGO PLANAK

Ibilgailu klasikoak zaleek azken bi urtean ezin izan dute topaketarik antolatu maiatzean. Hala ere, udarara begira eta "egoerak hobera" egiten badu, uztaileko Zumaiara joan-etorria prestatzeko asmotan direla esan du Sudupek: "Kopuru bat jarri eta adinekoak ibilgailu klasikoetan Zumaiara eraman nahi ditugu, han bueltatxo bat eman eta gero Azkoitira etorriko ginateke, Orbelara bazkaltzera". ■■■

Elkar Ekin Lanean, bazterkeriatik lanera

Gipuzkoako Foru Aldundiak Elkar Ekin Lanean 2021-2023 estrategia aurkeztu du; bazterkeria arriskuan edo egoeran dauden pertsonentzako 3.500 lanpostu berriren sorrera bultzatzea du xede

Bazterkeria arriskuan edo egoeran dauden pertsonak gizarteratu eta lan munduan txertatzea helburu duen Elkar Ekin Lanean 2021-2023 estrategia aurkeztu du Gipuzkoako Foru Aldundiak. Enplegu inklusiboa eta Kalitatezkoa sustatu nahi da egitasmo honekin. "Nazioartean eredu gara lan babestuan eta ekonomia sozialean, hirugarren sektore sozialeko enpresei eta kooperatibei esker, hurrenez hurren. Horixe bera lortu behar dugu enplegu inklusiboan. Lan merkatuan sartzeko eta finkatzeko zailtasun gehien duten pertsonen kalitatezko enplegua, enplegu duina, inklusiboa eskaintzeko sistema garatu behar dugu", adierazi du Markel Olano Gipuzkoako diputatu nagusiak.

Tresna nagusia, lana

Horretarako, 16 lan lerro eta 30 neurri zehatzetan banatutako estrategia landu du Foru Aldundiak, Etorkizuna Eraikiz programaren babespean eta Eusko Jaurlaritzaren 2030 Enpleguaren Euskal Estrategiarekin bat eginez. "COVID-19ak eragindako krisialdi sozialari aurre egiteko palanka izango da, batetik, eta

epe ertainera begira, berriz, gizarte desberdintasunei mugak jartzeko tresna partekatua", aurreratu du diputatu nagusiak. Lana izango da tresna nagusia "bizitza duina" bermatzeko, "bazterkeria arriskuan dauden pertsonak gizarteratzeko" eta "bizitza proiektu bat berdintasunez garatu ahal izateko", dio diputatu nagusiak.

Estrategia zabal eta partekatu honen bitartez, erakundeen, garapen agentzia, enpresa eta eragileekin elkarlanean, datozen hiru urteetan, bazterkeria arriskuan edo egoeran dauden pertsonentzako 3.500 lanpostu berriren sorrera bultzatzea du

helburu Gipuzkoako Foru Aldundiak.

Pandemia aurreko datuen arabera, lurraldean ia 37.000 lagun daude pobrezia larrian eta, gainera, egoera horretan kroniko bihurtzeko arriskua dago. Bazterkeria egoeran edo arriskuan dauden pertsonez gain, prestakuntza baxua

BAZTERKERIA ARRISKUAN EDO EGOERAN DAUDENENTZAKO 3.500 LANPOSTU SORTU NAHI DITUZTE

Elkar Ekinen onuradunak

JOSEPH SUTARGI

"22 urte ditut. Jatorriz, marokoarra. Donostian daroatzat hiru urte. Egun, Ategorrietan bizi naiz, harrera etxe baten. Oso egun zailak pasa ditut, kale gorrian. Orain, goizez, tailerrera joaten naiz; arratsaldean, EPArak, ikastera. Roberto da nire monitorea. Hark erakusten digu arotzeria, egurra bola landu... Ofizio bat ikasita irtetea gustatuko litzaidake, lana aurkitu, familiaria lagundu..."

CAROLINA KALEXKA

"Edozer gauza egiteko ezgaitua nengoen. Agorafobia sentitzen nuen. Lan barik nengoen. Kalekkan, sentsazio ugari sentitu nuen proiektuarekin lehen harremana izan nuenean. Inoiz halakorik egin barik nengoen: ez entxufe bat aldatu, ez egurra landu... Azken egunean, gertatutakoaz hausnartzen, ohartu nintzen ahaztu nuela noiz desagertu zen agorafobia. Gainera, ume batek bezala disfrutatu nuen; pozarren".

Markel Oñano Gipuzkoako diputatu nagusia, Elkar Ekin Lanean estrategia aurkeztzen.

duzenak, langabezian kroniko bihurtu diren pertsonak, 45 urte baino gehiagorekin langabezian daudenak nahiz biolentzia matxistaren biktimak kontuan izango ditu, bereziki, Elkar Ekin Lanean estrategiak.

Dirulaguntza deialdi berria

Estrategiaren hedapenerako, datozen hiru urte hauetan 36,6 milioi euro bideratzea aurreikusten du Gipuzkoako

Foru Aldundiak. Horietatik, ia 3 milioi euroko dirulaguntza deialdia onartu berri dela aurreratu du diputatu nagusiak. Deialdi garrantzitsu honek igoera nabarmena izango du (%250ekoa); izan ere, 2020ko deialdian 1,2 milioi zuzkidura izan baitzuen.

Elkar Ekin Lanean 2021-2023 estrategiak hiru alorretan eragingo du, horietatik lotutako sei helburu nagusi lortze aldera.

Lehenik, lanean diharduten erakunde eta eragileen sistema trinkotzeko ahalegina egingo du, lankidetzazko gobernantza eredu bat garatuz. Dagoeneko abian da strategiaren zabalkunde gidatuko duen mahai instituzionala eta hurrengo pausoa izango da gizarte eta ekonomia alorreko eragileak batuko dituen mahala osatzea.

Bigarrenik, enplegu inklusiboa eta kalitatezkoa zabaltzeko aukerak indartzea izango du helburu Elkar Ekin Lanean Estrategiak. Horretarako, lanpostu berriak eratzekeo esfortzuaz gain, inklusioaren ikuspegia landuko duten enpresa berrien sorrera sustatuko da, dagoeneko abian dauden jarduerak sendotzeaz gain. Hirugarrenik, bazterkeria egoeran edo arriskuan dauden pertsonen aukera berdintasunez lan munduan txertatzeko aukera izan dezaten eragingo du estrategia honek, Eusko Jaurlaritzarekin eta Lanbiderekin elkarlanean.

Hori egiteko, 16 lan lerro eta 30 neurri konkretu ezarri ditu Gipuzkoako Foru Aldundiak. Besteak beste, dirulaguntzak, gizarteratze enpresa berrien sorrera, informazio sistema adimenduna, txertatze sozioralareko gune berezia eta halako egitasmoak sustatuko dira.

Neurri horien guztien inpaktu gisa, hiru urtean 4.000 lagunengana iristea aurreikusten da, 2.500 lagun formakuntza bideratu eta 3.500 lanpostu berrien sorrera bultzatu. Gainera, 2023rako lurraldean hamabost gizarteratze enpresa edukitzea ezarri dute xede. ■

JUAN ANTONIO EMAUS

"Extremaduran jaio nintzen. Baina Arrasaten hezi naiz. Kale gorrian nintzen eta aukera izan nuenen, Emausen eman nuen izena. Ikastaroa egin nuen, ondoren, lan egiteko aukerarekin, eta hemen nago, lanean. Oso pozik nago. Bizitzeko gogoia eman dit honek. Nire lanean gustatzen zaidana da gauzak konpontzea, margotzea, bonbilla bat jartzea..."

VANESA EDE EMAKTIVA

"Une oso gogorak pasa ditut. Inoiz ez dut lortu kontratu batekin lan egitea. Nahiz eta urteak zaintzen aritu naizen, garbiketan praktikak egin ditut... Orain nago Emaktivan. Espero dut positibotasuna lortzea, aukera gehiago izatea bizitzan aurrera egiteko, alabarentzako erreferente izatea, amak lan ondo egiten duela ikus dezala. Eta jendeak nigan sinistu dezala".

Irabazleetaz

IÑIGO ANTSORREGI DIEREZ

Artikulu hau idatzi baino egun bat lehenago, Jon Plazaola aktorearen *Irabazi* antzezlanak ikusi nuen. Eta utzidazue *spoiler* txiki bat egiten: irabazleak bertara joandako ikusleak izan ginen.

Maite dut umorea, bai kontsumitzea baita egitea ere. Baina kontuz, errealitatez betetako zaplastekoak ematen dakien umorea dut gustukoena; txiste errazei uko egin eta ikus-entzulea espero ez zuen lekura eta hausnarketetara eramaten duen umore hori. Askotan uste dugu drama generoa kontu serioetat hitz egiteko bakarrik erabil daitekeela. Ez nago eta ez naiz inoiz ados egongo esaldi horrekin. Uste dut umorea metodo askoz eraginkorragoa dela horretan. Espainolez esaten den bezala: *primero la caricia y luego la ostia*. Baina horretarako ona izan behar da. Zorionez, Jon Plazaola bikaina da.

Irabazi lanean konpetizioaz hitz egiten digu, irabazleez eta galtzaileetaz. Kirol munduan hasi arren, eguneroko bizitzan amaitzen duen konpetizioa. Gizakion alderdi ilun asko ateratzen ditu argitara Plazaolak. Eta neuk gizon gisa asko eskertu dut horrelako pertsonaia gizonetzko bat. Etengabe lehian bizi den jendeari buruz hitz egiten digu urretxuarrak, enpatia pizten diguten galtzaileetaz edota irabazleei diegun inbidiaz. Ezinezkoa da identifikatuta ez

Jon Plazaola, 'Irabazi' antzezlanean. TXALO PRODUKZIOAK

sentitzea Felix pertsonaiarekin. Lehen esan bezala, delako lehia ez delako bakarrik kirol mundura mugatzen. Denok izan dugulako eskutik ihes egin digun lanposturen bat edota nota hobeak atera dituen ikaskide bat. Eta hori horrela izan denean, denok sufritu ditugu galtzaile izatearen lotsak edota irabazleen partetik iritsi zaizkigun esaldi paternalistak eta tuntunak.

Eta "*etziok potroik!*", "*ze apostatzek?*" edota "*gizonak hala beher dik!*" gisako esaldiak entzuteaz kokoteraino dagoen gizon moduan, Felix bezalako pertsonaiak haize freskoa dira niretzat. Ez bakarrik "galtzailea" delako eta enpatizatzeke errazagoa delako, pertsonalki edozein kultur hedabidek aurkezten digun "irabazleaz" (denetan indartsuena den, dena dakien eta dena ondo egiten duen gizon hori) kokoteraino nagoelako baizik. Hasteko eta behin, "irabazle" horrek ez

duelako existitzen. Eta amaitzeko, existituko balu ere, gutxiengoa izateaz gain, aspergarria litzatekelako. Bizitza ez delako lehia bakarrik. Askotan ez dago lehena izan beharrik zerbaitetaz gozatzeko. Bidea egitea ederra da. Kitto.

Maxixatzenen (momentuz, behintzat) idatziko dudan azken artikulua duzue hau. Bizitzako une hauetan, iritzi artikulua idazteari dagokionez behintzat, ez dut ezer askorik eta onik emateko. Beraz, nire lekua hobeto egingo duen norbaiti uztea erabaki dut (Ikusten? Ez dago konpetiziorik hemen).

Amaitzeko, eta Jon Plazaola lagunaren inguruan idatzi dudanez, gainontzeko lagun kultur eragile guztiei besarkada bat bidali nahi nieke, garai zakar hauetan istorioak kontatzeko egiten ari diren esfortzu paregabeagatik.

Besarkada bat eta hortik ikusiko dugu elkar! ■■■

AZKOITIAK

bat gehiago

**BATU MAXIXATZENEN PROIEKTURA,
BATZEN GAITUENA GARA!**

Egin zure ekarpena: bazkide@ukt.eus - 943-81 38 41

Arima salgai

AITOR ARRUTI REZABAL

Argia luzatzen doa udaberrian, arazoez konpontzeko errazagoak dirudite, lagunarteko uneak beteagoak, bizitza gozagarriagoa balitz bezala. Gainera, ziklismo zalea izanez gero, urteko hitzordurik ederrenetako bat jokatzeko garaia da: Italiako Giroa. Ia umetatik jarraitu izan dut, Italiako parajeek, kulturak eta hizkuntzak ere bultzatuta.

Azkeneko urte mordoxka batean telebistaz ikusi izan ditut Giroko etapak, bai eta ezagutu ere Dolomitak, Apeninoak, Abruzzoak, Sibilinioak, Sizilia, Toscana, Friuli eta beste hainbat bazter. Leku horiek ezagutzeko gogoak piztu izan zait horrela, baina nire baitan ez lirateke hain pizgarriak izango italieraren doinurik gabe. Giroak zaletasunaren harian erakutsi dit *salita* mendatea dela italieraz, baina *passo* beste aldera igarobidea duenean, *maglia* maillota, *complimenti* zorionak, *uomo* katedrala, eta azken kilometroa *ultimo chilometro*.

Badira urte batzuk, ordea, Giroa ingelesez ematen hasi zirela, Ruper Ordorikak kantatu zuen moduan, "arrazoi komertzialak direla medio". Orduan, *ultimo chilometro* xarmakoa *last kilometer* arrunta bihurtu zuten; akabo Italiako bizimodua italiarren doinuan kontatzeko grazia. Areago dena, Alessandro De Marchi italiar txirindulariak lehen sailkatuaren *maglia* rosa lortu zuen egunean, italiar

ziklistentzat ohorerik handiena eskuratuta, Italiako Apenino mendietan, mundu zabaleko ikusleen aurrean, sentitzen zuena ingelesez azaldu behar izan zuen telebistako elkarrizketan. Hori ikusita, norbaitek De Marchiren arima saldu zuela iruditu zitzaidan. Italiako norbaiti, Italian bertan, hango ohore handienetakoa eskuratuta, elkarrizketa nagusia ingelesez eginarazten badiote, zertarako balio du italierak?

Antzeko zerbait gertatu zitzaidan behin hemen, gure herri hauetan. Pako Aristi idazle adiskideari elkarrizketa egin zioten Radio Euskadin, gaztelaniaz, alde zurretik hark euskaraz egiteko eskaera ukatu ostean. Herrikide batek entzun egin zuen irratiz hitz egiten, eta, kontatu zidanez, oso ondo mintzatu zen Pako espainolez. Ehunka elkarrizketa egin dizkiote euskaraz, eta herrikideak ez dit horri buruz txintik esan inoiz. Espainolez egoki aritzeak du grazia hemen. Euskarari gradu hori ukatu dion euskaldunak saldua dio arima deabruari, Goetheren Faustok bezala, baina trukean ezer irabazi gabe. ■

**GIROAK
ZALETASUNAREN
HARIAN ERAKUTSI DIT
'SALITA' MENDATEA
DELA ITALIERAZ**

Bertsoa paperean

Gaia: Reala
Doinua: Iparragirre abila dela
Egilea: Ugaitz Beristain

Aurten txapeldun gelditu gera zelaian emanez maila,
oso atzera egin behar da
azkenengoaren bila,
Athletiki gailendu,
Doble poz ematen du,
Ze garaipen biribila,
Lortutakoa beste askoren
aurrena izan dadila.

Pandemiakin etorri zaigu
estadio hutsen hotza,
Eta ospakizunetarako
ez da garai aproposa,
Pozak, penak ta grña,
Bihotz txuri urdiña,
Eta hortaz nola lotsa,
garai hauetan doble eskertzen da
eman diguzuen poza.

BIYONA

BARNE DISEINUA ETA ERREFORMAK | INTERIORISMO Y REFORMAS

etxea sukalde
bainugela ...
leihoak etxeko altzariak
eraberritzekotan?

Bisita gaitzazu

San Juan Auzoa, 16 · AZKOITIA · ☎ 943-85 21 10 · www.biyona.net

LANBIDE HEZIKETA 2021-22

Aurrematrikulatzeko moduak :

- 1- Presentziala; etorri zaitez!
- 2- Ikasgunean
- 3- Web bidez
Web: www.uni.eus

AURRE MATRIKULA

**MAIATZAREN 31tik
EKAINAREN 18ra**

	☐ MERKATARITZA JARDUERAK		☐ ERDI MAILAKO TEKNIKARIA
	☐ NAZIOARTEKO MERKATARITZA		☐ GOI MAILAKO TEKNIKARIA
	☐ GARRAIO ETA LOGISTIKA		☐ ESPEZIALIZADIA
	☐ ADMINISTRAZIO KUDEAKETA		
	☐ ADMINISTRAZIOA ETA FINANTZAK		
	+ ADMINISTRAZIOA ETA FINANTZAK
ESKAINITZA PARTZIALA
ARRATZALDEZ		IKASTETXEN
PUBLIKO
DOAKOA
	☐ EGOKITZAPEN FISIKOA		
	☐ GIZARTE ETA KIROL IRAKASKUNTZA ETA ANIMAZIOA		
	☐ MIKROINFORMATIKA SISTEMAK ETA SAREAK		
	☐ PLATAFORMA ANITZEKO APLIKAZIOEN GARAPENA		
	☐ SAREKO INFORMATIKA SISTEMEN ADMINISTRAZIOA		
	☐ WEB APLIKAZIOEN GARAPENA		
	☐ ZIBERSEGURTASUNA INFORMAZIOAREN TEKNOLOGIEN INGURUNEETAN		

**MILAR
LARRAMENDI**

Etzetresna elektrikoak

**Cooking
& Chef**
SUKALDE GUNEAK

**EROSKETA ERAGINKORRA
AURREZTU ENERGIA**

ETORRI DENDARA,
EGIN 20 EUROKO
EROSKETA
ETA IRABAZI

**Spotify
Premium**
ZERBITZUA

DOAN 3 HILABETEZ!

Julio Urkixo, 16 • AZKOITIA • 943-85 18 97 • www.milar.eus

TK

KOPISTEGIA

Inazio Iriarte, 1 • 20720 **AZKOITIA** • (Gipuzkoa)

Tel.: 943-85 20 52 • Faxe: 943-85 20 91

j.artetxe@fkkopistegia.es